

Zpravodaj obcí Mikroregionu ČERNILOVSKO

2/2007



Vydává Obecní úřad v Černilově pro členské obce Mikroregionu Černilovsko a jejich místní části:

Černilov, Bukovina, Újezd, Lejšovka, Libníkovice, Borovice, Horní Černilov, Librantice, Libřice, Skalice, Čibuz, Skalička, Smržov, Hubíles, Výrava a Dolní Černilov.



Fotostřípky z Černilovské školy



Den Země ve třetí třídě



Kloboukový den



Rej čarodějnic na ZŠ



Exkurze mateřské školy u černilovských hasičů



*Soutěž Pod modrou oblohou:
Jakub Pokrupa - Proměny (6. místo)*



*Soutěž Černilovská paleta:
Katka Javůrková (1. místo v kat. C)*



*Soutěž Král fotografie: Michal Kotek - Mezi květy (vpravo nahoře)
Zlatá svatba manželů Novotných ze Skalice č. p. 30 (vpravo dole)*

Zprávy z radnice

Obec Černilov

Zprávy z černilovské radnice



Zasedání obecního zastupitelstva se konalo 19.3., tedy již po uzávěrci minulého čísla. Mimo povinného projednání hospodaření za rok 2006 a auditu, který neshledal závady, byla hlavním bodem jednání změna č.1 rozpočtu na rok 2007. Za zmínku stojí dvě nově zařazené akce. První, která již byla realizována, je oprava komunikace v Újezdě (od bývalé hospody směrem ke skládce), uvolněno bylo 720 tis. Kč, konečná faktura zněla na 698 tis. Kč. Oprava spočívala v rozrušení povrchu frézou, srovnání a uhuštění podkladu a položení nového asfaltového koberce. Druhou akcí, na kterou bylo uvolněno 2,5 mil. Kč, je první etapa rekonstrukce bývalé Evangelické školy na Spolkový dům. V současné době bylo vydáno stavební povolení a stavba se připravuje. V této etapě proběhne celková rekonstrukce interiéru přízemí, včetně oken a vchodových dveří tak, aby budova mohla být v této části využívána. Na dokončení celkové rekonstrukce budeme i nadále usilovat o získání dotací.

Prvotním cílem bylo v této budově umístit ZUŠ. Po dvou pokusech o její zřízení, kdy nám Ministerstvo školství žádosti zamítlo, jsme využitelnost budovy v souvislosti s nově vznikajícími aktivitami v obci přehodnotili. Ukázala se potřeba prostoru pro spolkové a zájmové činnosti i speciální potřeby základní školy. Zastupitelé i veřejnost byli seznámeni s tímto předpokládaným využitím celého objektu:

Seznam činností v Evangelické škole – Spolkovém domě.

- Mateřský klub:** cca 20 maminek - v současnosti 2-2,5 hod. týdně dopoledne, rozšíření na další den 2-2,5 hod. týdně dopoledne.
Činnost: cvičení s dětmi, zpěv, výtvarná dílna, přednáška na dané téma, beseda.

Možnost rozšíření na kurz jazykový, počítačový apod.,

- denní stacionář pro předškolní děti - možnost maminek zařadit si návštěvu lékaře, úřadů apod., cca 1x týdně dopoledne.

- Klub důchodců** - nyní se scházejí u myslivců. Přivítali by možnost využití až 2x týdně klub+cvičení. Klub min. od 14 do 17 hod. Počet cca 30 lidí.

- Filmový klub** - promítání filmové kroniky a jiných filmů, pořádání besed, přednášek, klubových večerů, setkávání s osobnostmi ze světa sportu, kultury, umění, vědy, cestovatelé (možnost projekce - dosud v knihovně - malý prostor) apod.

- Zázemí pro kulturní komisi:** vydávání zpravodaje, vedení obecní kroniky, filmové kroniky, pořádání kulturních pořadů.

- Zájmové činnosti:** kroužek hudební, taneční (uzpůsobený taneční sál), výtvarný, dramatický.

- Klub otevřených dveří, tzv. bezprahový klub** - pro potřeby neorganizovaných dětí a mládeže - herna (klubovna) vybavena stolními hrami, počítači apod. - pod dozorem (proškolený pracovník s odbornou přípravou + dobrovolníci).

- Kurzy pro dospělé:** jazykové, výtvarné (keramika), hudební, počítačové, ruční práce (např. již fungující výroba košíků - p.uč. Blatníková) aj...

- Pro lidi středního a staršího věku** - přednášky, semináře, besedy, tzv. „Univerzita třetího věku.“

- Prostor pro možné setkávání i ostatních spolků** (zahrádkáři, chovatelé, sportovci...).

- Prostor pro výuku hudební, dramatické a výtvarné výchovy** - (dramatický kroužek dnes funguje v tělocvičně ZŠ, výuka klavíru probíhá i ve školní kuchyňce, chybí vhodný prostor pro keramiku).

Jiné zájmové činnosti kulturně-sportovní, turistika, pořádání již fungujících tradic, popřípadě nově vzniklých (mikulášská a vánoční besídka, dětský den, den matek).

Společenská kronika

Jubilea v Černilově

Březen 2007

Bartošová Božena, Černilov	85 let
Stolínová Milada, Černilov	75 let
Jandík Luděk, Černilov	75 let
Kotková Věra, Černilov	75 let
Dušek Josef, Černilov	75 let
Hojný Vladimír, Černilov	80 let



Duben 2007

Fabrečková Helena,	Bukovina	80 let
Říha Josef, Černilov		75 let
Jandíková Miluše, Černilov		80 let
Černý Jaroslav, Černilov		75 let
Javůrková Jana, Černilov		75 let

Květen 2007

Čížková Ilsa, Černilov	85 let
------------------------	--------

Jubilea v Libřicích

Duben 2007

Rudolfová Marie	81 let
Jedlička Jaroslav	75 let
Tláškal Josef	97 let

Květen 2007

Jedinák Zdeněk	60 let
Čechová Václava	60 let
Rajnoha Ivan	60 let
Hladíková Miroslava	82 let
Hynek Josef	75 let
Dostál Josef	75 let

Výročí ve Skalici

V dubnu oslavili manželé Novotní ze Skalice č. p. 30 zlatou svatbu – 50 let společného života (foto na straně 2).

Květen 2007

Šrámek František, Skalice 70 let
Holubcová Margita, Skalice 75 let

Červen 2007

Havlasová Iva, Skalice 70 let
Gnolová Zdena, Skalička 75 let
Holečková Božena, Skalice 93 let

Výročí občanů Smržova a Hubílesa

Duben 2007

Semeráková Miloslava,
Smržov 77 let
Šubrt Jaromír, Smržov 79 let
Vaněk Jaroslav, Smržov 78 let
Hryzlíková Jaromíra, Hubíles 76 let
Plívová Anna, Smržov 80 let

Květen 2007

Hofman Zdeněk, Smržov 60 let
Svatoňová Jana, Smržov 60 let
Svíčka Václav, Hubíles 60 let

Červen 2007

Vaňková Marie, Smržov 75 let
Slížová Katarína, Hubíles 85 let
Silvarová Anna, Smržov 88 let
Pazderková Růžena, Smržov 76 let
Špačková Jarmila, Hubíles 79 let
Sedláček Zdeněk, Hubíles 60 let

Narození

Adam Klobučar, Smržov
Eliška Kholová, Smržov

Úmrtí

Černý Jiří, Smržov 3.3.
Mikolášek Josef, Hubíles 11.4.
Pelikus Josef, Smržov 17.4.

Jubileá ve Výravě

Duben 2007

Součková Marie 65 let

Květen 2007

Bartoň Miroslav 75 let

Červen 2007

Žďárková Ludmila 70 let
Hájková Marie 85 let
Beznosková Marie 85 let

Všem jubilantům srdečně
blahopřejeme.

Možnost vzniku informačního střediska pro mikroregion: publikace, výstavy, projekty aj.

V podkroví: byt + rezerva (učebny kroužků aj.).

Další akce, které nejsou financovány z obecního rozpočtu, ale pomáhali jsme s jejich přípravou a přesto, že nás nyní krátkodobě obtěžují, jsme rádi za jejich realizaci, jsou následující dvě. Jednak postupná rekonstrukce elektrorozvodů a hlavně dokončení opravy komunikace III/3086 na průtahu obcí. Stavbu provádí firma SOVIS – stavbyvedoucí p. Kučera a investor ze Správy a údržby silnic pan Dvořáček. Stavba má být dokončena do 29.6.2007.



Neděle, den sváteční...

Propuklo jaro a většina našich zahrádek se pyšní krásnou parkovou úpravou, rozkvetlými květy a perfektním trávníkem. Kedlubnám a ředkvičkám dnes téměř odzvonilo. Proměna je to hezká a všem, kteří se starají o své zahrádky i prostor před svými domy, patří poděkování. Aby si mohl člověk toto pěkné prostředí užít, potřebuje k tomu i trochu klidu. U nás v Evropě je zvykem, že k tomu slouží neděle.

Někde se v tomto smyslu vydávají sporné vyhlášky. Myslím si, že lepší je apelovat na „veřejné mínění“. Udělejme si pořádek v pátek, v sobotu nebo kterýkoliv všední den a v neděli nechme sebe i naše sekačky odpočívat.

Ing. Stanislav Javůrek, starosta



Obec Lejšovka

Body projednané na veřejných schůzích zastupitelstva:

1. Projednání příspěvku sdružení Obecný zájem o.s. Smiřice, které poskytuje pečovatelské služby pro seniory a nemocné.

Na rok 2007 byla odsouhlasena částka 10 000,- Kč, bez ohledu na počet občanů tuto službu využívajících. V případě zájmu se mohou o službu přihlásit další občané.

2. Úpravy křižovatky při výjezdu z Lejšovky na Smiřice.

Návrh řešitele bude zpomalovat provoz od Libřic svislými značkami a psychologickými brzdami.

3. Odstranění polomového a plevelného dřeva na obecních pozemcích.

Deset zájemců si vylosovalo stromy určené ke kácení.

4. Pořízení územního plánu.

Zpracování bude podle nového stavebního zákona 183/2006 Sb. Zpracován bude přímo návrh ÚP

podle §50 stavebního zákona 183/2006 Sb. navazující na zadání územního plánu z června 2002 schváleného dne 18.06.2003. Zastupitelstvo schválí vytipování lokalit v ÚP pro zpracování územní studie. Jako zpracovatel ÚP byl navržen Atelier AURUM s.r.o. Pardubice.

5. Půjčování prostor hasičské zbrojnice.

Hasičská zbrojnice může být půjčena pouze registrovaným členům SDH Lejšovka starších 18 let.

6. Místostarosta obce informoval občany o povolení a odběru vody ze studní a vodotečí a o povolení k vypouštění odpadních vod.

7. Smlouva s firmou Eko-Kom.

Podepsána smlouva o zapojení obce do systému Eko-Kom. Jedná se o využití tříděného odpadu. Podle množství odpadů bude firma Eko-Kom obci poskytovat peněžité odměny, které obec zpětně investuje do rozšíření a zkvalitnění sběru tříděného odpadu.

8. Byl přijat závěrečný účet za rok 2006.

9. Hasiči obdrží finanční příspěvek 19.800,- Kč, který bude vyčerpán k určeným účelům.

10. Obecní zastupitelstvo rozhodlo o vytvoření videokroniky obce.

Historický materiál jsou ochotni k těmto účelům poskytnout pan Karel Z á k r a v s k ý a paní Petra K o n e č n á . P r o m í t a c í technika do školní třídy bude pořízena později.



11. Časopis Černilovsko dostanou všichni dosavadní odběratelé od tohoto zasedání zdarma.

Jinak je časopis dostupný na adrese www.cernilov.cz.

12. Na žádost Rolany s.r.o. bude odkryta část zatrubněného potoka na obecních pozemcích.

Důvodem je neprůchodnost kanálu. Pro potřebné práce byla uvolněna částka 12.000,- Kč.

13. Pan Václav Kulhánek byl nominován na valnou hromadu VAKu.

14. Před školou budou rozebrány zbytky podezdívky plotu a prostor bude osázen nízkými keři.

15. Sportovci ze zbylých obrubníků vybudovali kompost pro trávu u fotbalového hřiště.

Obec přispěla částkou 2.000,- Kč na potřebné kovové trubky.

16. Rybářská a hasičská soutěž, fotbalový a volejbalový turnaj, dětský karneval a dětský den obdrží každý jeden dotaci 2.000,- Kč.

17. Starosta informoval občany o povolení vypouštění odpadních vod.

Žádosti si občané mohou vyzvednout na obecním úřadě nebo na internetu na adrese magistrátu Hradce Králové. Vyplněné žádosti občané odevzdají na Obecním úřadě v Lejšovce, který je předá vodoprávnímu úřadu nejpozději do konce června k vyřízení.

Jan Šlesingr, starosta

Obec Librantice

Ze zápisu 3. veřejného zasedání zastupitelstva obce Librantice dne 1.3.2007

- Byl projednán a schválen rozpočet na r. 2007 ve výši 8.966.010,- Kč a plán akcí (z finančně náročnějších to je zavedení vody do hasičské zbrojnice a úprava prostranství naproti ZŠ).
- Zastupitelé odsouhlasili prodej části pozemku p.č. 122/142 p. VI. Koutníkoví za cenu 35,- Kč/m². Jedná se o část, která byla již dříve přilpocena k jeho pozemku.
- Prodej zbývajících stavebních pozemků v lokalitě „U Zvoničky“ bude obálkovou metodou. Podmínky budou vyvěšeny na úřední desce.
- Byla schválena žádost o půjčku MUDr. Adámkové ve výši 50.000,- Kč na vybudování vytápění na plyn v zubní ordinaci.
- Zastupitelstvo schválilo příspěvek ve výši pořízeného materiálu na spolufinancování kanalizačního řádu v délce cca 130 m pro stavebníky J. Vachka, T. Lukáška, R. Hladíka, M. a J. Sčebelovi. Dále bude obec spolufinancovat vodovodní řád, který poslouží k připojení rod. domků B. Runštuka, V. Horáka a Z. Habra. Výše podílu obce je 50% celkových nákladů.
- Bylo projednáno a schváleno podání žádosti na Ministerstvo pro místní rozvoj o poskytnutí dotace na technickou infrastrukturu „U Zvoničky“.
- Starostka poděkovala Š. Riebel, B. Pihýrovi, M. Věříšovi a firmě ELUS za poskytnutý peněžitý dar. Peníze byly použity na vybudování nového povrchu na m a l é m hřišti za školou.

30. dubna se na hřišti konalo tradiční pálení čarodějnic. Pro děti byly odpoledne připraveny soutěže a pro dospělé občerstvení.

J. Bortlík, ml.



Obec Libřice

Z činnosti zastupitelstva obce Libřice



Zastupitelstvo obce v únoru projednalo a odsouhlasilo prodloužení veřejnoprávní smlouvy k řešení sporů a přestupků mezi občany s magistrátem města Hradec Králové. Občané byli formou ankety požádáni o vyjádření svých podnětů a připomínek k životu v obci. Provedená anketa pomohla ke zjištění požadavků a stala se vodítkem pro další práci. Mezi nejčastější požadavky bylo vybudování tělocvičny, kde by mohly ženy a děti cvičit, a rekonstrukce silnice mezi bytovkami k hřišti a okolo obecního úřadu. V letošním roce jsme požádali o dotaci na cestu k hřišti a snad nám bude v plné výši 250 000,- Kč přislíbena. Na obecním úřadu mají nyní občané možnost dávat si potvrzovat pravost podpisů a opisů listin.

V březnu zastupitelstvo projednalo a odsouhlasilo odkoupení pozemku pod hřištěm. Vzhledem ke špatnému stavu oken v budově pošty byla na letošní rok rozhodnuta jejich výměna. Po odsouhlasení se začal z důvodu zajištění větší bezpečnosti dětí směrem na Výravu budovat nový chodník. V současné době zbývá dodělat povrchovou úpravu a postavit novou montovanou čekárnu, na kterou obec dostala dotaci od Mikroregionu Černilovsko.

V dubnu bylo odsouhlaseno, v rámci úspory platby za elektřinu, omezit v pozdních nočních hodinách osvětlení obce. Osvětlena budou pouze hlavní místa, jako jsou křižovatky. Na obecním úřadě proběhl audit výsledku

hospodařením s celkovým hodnocením A, což představuje schválení hospodaření obce s penězi a majetkem bez výhrad. S firmou Piezoceram začalo jednání o jejich dalších záměrech v obci. Svoje pozemky obec pronajala k hospodaření Rolaně. Na květen byl zajištěn svoz nebezpečného odpadu z obce a přistaven kontejner na velký směsný odpad. Dne 4. května proběhla v hostinci U Špatenků veřejná

schůze na téma povolení studní a vypouštění odpadních vod. Občané byli při té příležitosti seznámeni s činností zastupitelstva.

Za zastupitelstvo obce Eva Hynková

Obec Skalice

Brigáda ve Skalici

A máme tu zase jaro! Přišlo brzy, a tak letos budeme znovu uklízet po těch občanech, kteří nám znečišťují okolí a zahazují plné pytle odpadu tam, kde chtějí, a ne tam, kde mají. Obec se domluvila s panem Groškem na úklidu odpadu „Pod vejmolem“. V letošním roce provedl úklid na tomto pozemku spolu s rodinou, v příštím roce zajistí úklid obec Skalice. Děkujeme mu za vstřícnost. Ale již týden po vyčištění tohoto prostoru se znovu objevily v těchto místech pytle s odpadky. Toho, kdo nám neustále tuto část obce znečišťuje, není možno napomenout ani chytit, a tak budeme muset udržovat čisté prostředí sami.



Do úklidu odpadů na mezích kolem komunikací se tak zapojili místní občané: Milan Karpíšek, Miloslav Havlík, Miroslav Klimeš, Ing. Bohuslav Řičař, Tomáš Vašíček, Ing. Pavel Holeček, Alexander Huňady, Miroslav Ornst. Při úklidu kůlny v Čibuzi pomáhali hasiči ze Skalice: Tomáš Koníř, Martin Koníř, Radim Vandas, Michal Grošek a Petr Schwarcz za přispění pana Jiřího Snášela staršího, který pomohl svým traktorem s těžkými věcmi.

Stalo se zvykem, že každoročně koncem dubna organizuje rodina Seidlova ze Skalice brigádu na úklid veřejných prostranství. Do této akce se dne 28. 4. zapojily děti: Dan Kudrnáč, Pavel Tyrych, Nicola Svobodová, Jan Vondráček, Tomáš Jungwirth, Viktorka Seidlová, Adam Kudrnáč, Robert Seidl, Vojtěch Svatoň a Kuba Kašajik. Těmto malým brigádníkům moc děkujeme. V odpoledních hodinách v hasičské zbrojnici ve Skaličce měly děti možnost zatančit si při diskotéce a dostaly malé občerstvení. Večer pak pokračovala diskotéka pro dospělé s pečením selete. Protože i počasí se vydařilo, zábava

byla ukončena v pozdních nočních hodinách.

Děkuji touto cestou všem, kteří svou prací pomáhají udržovat čistotu a pořádek v našich obcích.

Eva Ornstová, starostka

Obec Výrava

Zprávy ze zasedání zastupitelstva obce

Za období únor až duben bylo projednáno v zastupitelstvu obce více než 70 bodů obsažených v usnesení, z toho 24 podléhalo schválení ZO z čehož vyjímáme:

- v únoru byl schválen schodkový rozpočet na rok 2007; rozpočtový výhled na léta 2008-12; závěrečný účet za rok 2006 (bez zprávy o auditu); informace o předání žádosti o dotaci z POV KHK na rok 2007 na zpevněný chodník; schváleno podání žádosti o poskytnutí podpory z dílčího programu PRK KHK-SPD 200703 na zpracování územního plánu;
- v březnu byla schválena výroční zpráva za rok 2006; bezúplatný převod ostatní komunikace - cesty do vlastnictví obce; projednání a podání žádosti o příspěvek ze SFDI pro rok 2007 na bezbariérový přechod pro chodce;
- v dubnu byl projednán rozbor hospodaření za I.Q.2007; schválen nový harmonogram akcí (projektů) na rok 2007; návrh záměru na vybudování dětského koutku (hřiště); schválena nová koncepce prezentace ZO a OÚ na webových stránkách; schválena oprava (výměna) informačních skříněk u OÚ; schválena zpráva o výsledku hospodaření za rok 2006 se závěrem „nebyly zjištěny chyby a nedostatky“;

Zápisy a usnesení ze zasedání zastupitelstva obce jsou zveřejněny na www.vyrava.cz.

Zprávy z obecního úřadu

- Největší akcí v letošním roce je „oprava chodníků přes obec“. V měsíci dubnu byla dokončena III. etapa v hodnotě 999 tis. Kč.
- Byl zpracován návrh koncepce digitálního územního plánu. Na 9.5.2007 je svolána informační schůzka občanů k uvedené tematické.
- Cesta Pod Hřiby, kde zadavatelem je Pozemkový úřad HK je před dokončením.
- Na schůzce občanů bude podána informace k zániku povolení nakládání s vodami.
- Ukončena I. etapa opravy oplocení kolem kaple sv. Jana Křtitele v hodnotě 170 tis. Kč.
- Provedeno zpevnění cesty k biocentru „U vrbiček“ v hodnotě 37,5 tis. Kč.
- Provedena přejímka staveniště cesty k biocentru „V ráji“.

Ing František Schwarzer, starosta

Cesty k vědění

Z ČERNILOVSKÉ KNIHOVNY

Jaro je tady...

Do knihovny přišlo jaro a s ním, tak jako každý rok, naši prvňáčkové! Letos v perníkové chaloupce chyběla Malá Čarodějnice (byla na dovolené). Místo ní měl být v domečku JEŽIDĚDEK! Ten však náhle onemocněl, a tak perníčky pro hodné a krásně čtoucí studentky musela rozdávat obstarožní čarodějnice-knihovnice!

Musím pochválit obě paní učitelky – Nadu Suntychovou a Evu Šrámkovou, které mají své ratolesti výborně „zmáknuté“. Děti byly vzorné, krásně se





s nimi spolupracovalo. Přestože zdaleka není konec roku, výborně čtou... Někteří žáčkové se již u nás zaregistrovali a stali se našimi nejmladšími čtenáři.

Od začátku roku má zaregistrováno 276 čtenářů. Přišlo 1.595 návštěvníků, kteří si zapůjčili 10.225 knih a časopisů. Hojně jsou obsazeny počítače. Studenti houfně využívají ICQ, ale s potěšením musím konstatovat, že nejen ke komunikaci, ale i ke studijním účelům – posílají si rady a zkušenosti...

Velice dobře funguje meziknihovní výpůjční služba se SVK HK. Mají nový počítačový program, díky němuž si můžeme žádané knihy objednávat přímo z on-line katalogu. Je to velice operativní a čtenáři si tuto službu pochvalují. Velice si též zvykli na rezervace přes internet.

Důležité upozornění na závěr: opět nové telefonní číslo (doufám, že je to už konečně ustáleno!) 492 600 409.

Eva Skákalová

POD ŠKOLNÍ STŘECHOU

Z mateřské školy v Čibuzi

Příjemně jsme strávili v mateřské škole jedno odpoledne s maminkami a dětmi při tvořivé dílně na téma „Velikonoce“.

Předem jsme připravili šablony na obkreslování, čtvrtky, barevné papíry, pastelky, nůžky, lepidla, látky, vlnu, barevné mašle, štětce, temperové barvy a mnoho dalších pomůcek a materiálů potřebných k výrobě velikonočních motivů. Maminky přicházely do mateřské školy postupně v průběhu odpoledne. Společně se svými dětmi se hned pustily do obkreslování a vystřihování obrázků se zajíčkem, kuřátkem, slepičkou, beránkem a dalšími různými jarními motivy, které k Velikonocům náležejí. V průběhu tvoření panovala ve třídě poklidná

atmosféra a po krátké době se začaly objevovat první hotové obrázky, které se maminkám a dětem opravdu vydařily. Maminky si přinesly s sebou nejen dobrou náladu a chuť vytvořit s dětmi něco hezkého, ale využily při tvoření i vlastní nápady a náměty.

Domů děti odcházely spokojené a s úsměvem, protože všechny vytvořené

obrázky si mohly odnést domů.

L. Kerhartová



Další fotografii z MŠ Čibuz najdete barevně na str. 27.

POD ČERNILOVSKOU ŠKOLNÍ STŘECHOU

Nová jazyková učebna



Bez znalosti cizích jazyků se dnes již neobejdeme.

Základům jazyka se dostává žákům na základních školách již od třetího ročníku. Aby byla jejich výuka co nejnázornější a nejefektivnější, je optimální mít dobře vybavenou jazykovou učebnu a mít tak možnost kombinovat klasické hodiny s opravdu intenzivní komunikací mezi učitelem a žákem za pomoci techniky, zastoupené v jazykové učebně.

Moderní jazyková učebna byla dána v měsíci květnu do provozu i v naší škole. Na její vybudování byly použity prostředky získané ze zpracovaného grantového projektu vypsaného Královohradeckým krajem, z provozního rozpočtu školy a z finanční dotace Obecního úřadu v Černilově.

Učebna má kapacitu 24 míst. S výukovými programy může společně pracovat celá třída. Učitelé umožňují komunikovat se zvoleným žákem či dvojicí žáků. Má také možnost vše co slyší ve sluchátkách nahrát na kazetový magnetofon a záznam použít pro výuku.

Pomocí diskretního odposlechu může učitel kontrolovat zvoleného žáka. Lze také rozdělit třídu na polovinu a každá může pracovat s jiným programovým zdrojem. Mezi zdroje patří speciální kazetový magnetofon, videopřehrávač a DVD přehrávač. V příštím kalendářním roce se uvažuje o doplnění počítačem připojeným k internetu.

Učebna sice nese název „jazyková“, ale lze ji využít i v dalších předmětech.

Učebnu budou využívat především žáci školy, ale k dispozici bude v případě zájmu i na jazykové kurzy pro veřejnost.

Mgr. Páv Aleš

Grantové projekty

Paní učitelky černilovské školy letos, podobně jako v loňském školním roce, zpracovaly několik grantových projektů vypsaných různými regionálními organizacemi. Bylo jich podáno ze strany školy úctyhodných 13. Zpracování projektů je náročné a paní učitelky včetně mne se jim musí věnovat ve svém volném čase. Všem, které se na grantech podílely, patří můj dík.

Jsou to: Blatníková Kateřina, Hoffmannová Dana, Hofmanová Jana, Kulhánková Petra, Hlávková Miroslava a Vaňková Dana.

V letošním roce tato činnost přinesla škole téměř 200.000,- Kč, samozřejmě účelově vázaných. To znamená, že se mohou použít pouze na záměr, který je popsán ve schváleném grantovém projektu. Z těchto prostředků bude pomůckami dovybavena odborná učebna přírodopisu a budou dále využity na mimovýukové aktivity žáků.

Mgr. Páv Aleš

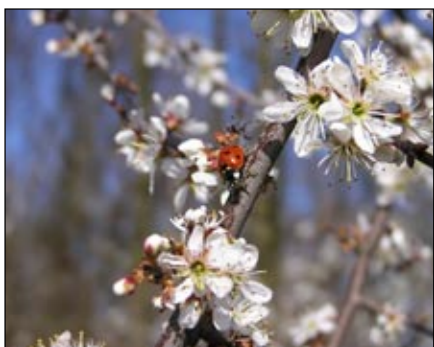
Účast v soutěži Král fotografie

Někteří žáci naší školy se účastní internetové soutěže „Kráľ fotografie“, kterou můžete najít na www.kralfotografie.cz. Fotografie čtyř našich žáků dokonce vybrala porota do užšího výběru (z každé kategorie 20 fotek). Jsou to Radka Dušková, Michal Kotek, Tomáš Ferbas a Jana

Štosková. V těchto dnech probíhá volba králů fotografie v jednotlivých kategoriích fotografickou veřejností na webových stránkách www.fotoaparát.cz. Naším soutěžícím držíme palce!



Jana Štosková - Zátíši s dýněmi



Michal Kotek - Mezi květy



Radka Dušková - Modravé očko

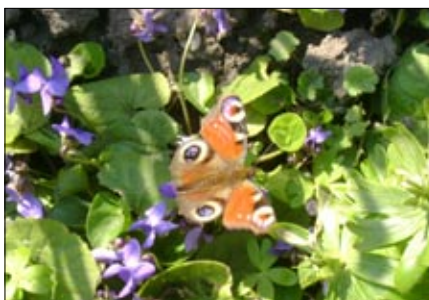


Tomáš Ferbas - Blesk

Fotografii Michala Kotka Mezi květy naleznete také barevně na straně 2.

Jaro na digitální fotografii

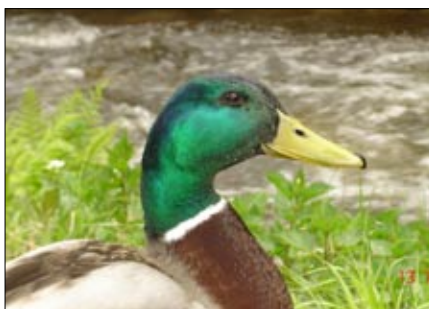
V březnu a dubnu proběhla na škole soutěž o nejlepší fotografii s jarní tematikou. Fotografie, které byly odevzdány, svědčí o tom, že se jejich autoři „umí dívat“ skrz fotoaparát a jsou vnímaví k přírodě a okolí. Někteří z nich již mají za sebou základy fotografování (zlatý řez jim není cizí) a k fotografii přidají ještě nějaký vhodný efekt. Jiní fotí intuitivně tak, jak se jim to líbí. Zde jsou nejzajímavější fotografie:



Jana Štosková



Jirka Matouš



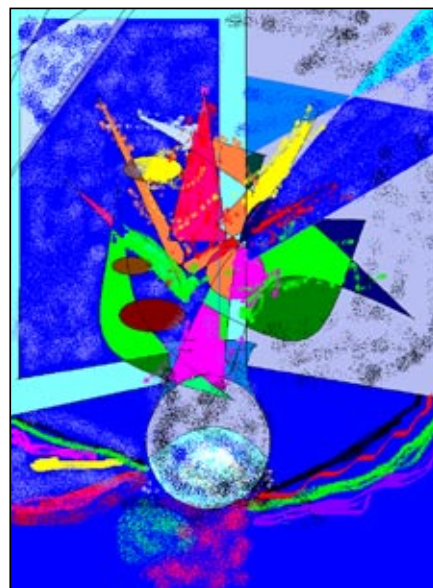
Tereza Krupičková



Vojta Štarha

Úspěch Jakuba Pokrupy v mezinárodní soutěži

Žáci volitelného předmětu Grafika na počítači se zúčastnili II. ročníku mezinárodní grafické soutěže Pod modrou oblohou. Jakub Pokrupa (9.třída) dosáhl vynikajícího úspěchu obsazením 6.místa. Porota vybírala z přibližně půl druhého tisíce prací. Grafika je provedena v programu Malování (součást MS Windows).



Jakub Pokrupa - Proměny



Barevnou verzi grafiky Proměny od Jakuba Pokrupy naleznete na straně 2. Za 6. místo mu srdečně gratulujeme!

TŘETÍ ROČNÍK VÝTVARNÉ SOUTĚŽE ČERNILOVSKÁ PALETA

V úterý 15.5. 2007 v 15.30 hodin proběhlo v místní základní škole vyhlášení třetího ročníku výtvarné soutěže Černilovská paleta. Letošní téma byl - strom. Každý si s tímto úkolem poradil po svém, práce byly pestré. A že se jich sešlo. V letošním roce se přihlásilo 100 soutěžících. Někteří se přihlásili i s více pracemi, nebo se zapojili do více kategorií. Děkujeme za ně. Tato soutěž je již třetím rokem vyhlásována pro umělce všech věků z černilovského regionu.

POŘADÍ V KATEGORIÍCH:

V kategorii těch nejmenších, kategorii A, byli odměněni všichni malíři:

Hoffmannová Alenka, Horák Hubert, Macek Hynek, Munzarová Viktorie, Petrovická Jana, Skákalová Anetka, Šolc Martin, Vaňková Dana, Žárská Barbora

V kategorii B, žáci prvního stupně:

1. Aneta Mašková
2. Helena Kupková
3. Andrea Čudová
Denisa Štefanová

V kategorii C, žáci druhého stupně:

1. Kateřina Kupková
Kateřina Javůrková
2. Tereza Slezáková
3. Vojta Štarha
Lucie Vondrušková

V kategorii D, společných prací:

1. Matěj Moravec s maminkou
2. Yveta Valentová, Kateřina Charvátová
3. Tereza Krupičková, Darina Šulcová

V kategorii E, dospěláci, se letos přihlásily dvě odvážné:

Soňa Horáková, Aneta Javůrková

Všichni návštěvníci výstavy obdivovali šikovnost dětí z místní mateřské školky. Paní učitelky s dětmi do soutěže opět připravily překrásné obrázky, za které velmi děkujeme.

Rádi bychom poděkovali všem malířům, kreslířům i fotografům za jejich práce. Dále pak panu Prokešovi za půjčení jeho výtvarných prací. Naše díky patří samozřejmě i sponzorům – R. Hájkové a Lence Medkové, F. Kerhartovi, J. Zemanskému a P. Malečkovi.

Mgr. Kateřina Blatníková
Mgr. Iva Kovářová



Katka Javůrková, kat. C
(barevně na str. 2)



Pozvánka

28. června se koná v 17:00 hodin v hale černilovské základní školy **slavnostní rozloučení a předání vysvědčení žákům 9. třídy.**

Jste srdečně zváni!

Dějepisné okénko

Jako každým rokem, snažíme se podniknout nějaké cesty za poznáním, které by nám pomohly přiblížit to, o čem si ve škole povídáme.

Se žáky 7. tříd jsme navštívili Prahu, poznat areál Pražského hradu – chrám sv. Víta (gotika), Starý královský palác, Zlatou uličku, věž Daliborku atd. Samozřejmě nechyběla ani procházka po Karlově mostě, prozkoumání historické části Prahy ani zastávka na Staroměstském náměstí. Se žáky 7.B jsme navštívili i policejní muzeum.

Žáci 9. třídy jeli ještě o trochu dále – do malého městečka Terezín. Snažila jsem se je seznámit již předem, co mohou očekávat, ale realita je asi všechny zaskočila. Nechme však vyjádřit některé žáky, jak oni se na tyto cesty dívají a jak na ně zapůsobily.

Mgr. Jana Hofmanová

Prošla jsem tereziánským ghettem...

V úterý 20. března jsme se ocitli se třídou v Terezíně a mě napadlo mnoho věcí, vesměs negativních.

Už před naší návštěvou jsem znala teorii o nesnášenlivosti Němců vůči Židům a jak je nenáviděli. Takže jsem jela do Terezína s tím, že se mi asi to, co tam uvidím a uslyším moc líbit nebude. Ale až tam jsem si uvědomila, jak to všechno bylo otřesné. Nevěřila jsem vlastním očím a uším. Vše mě hodně zasáhlo a působilo to hodně depresivně.

To, co tam lidé prožívali, bylo jen kvůli lidem, kteří byli podle mého názoru duševně a psychicky nevyzrálí. A jenom kvůli těmto lidem trpělo statisíce rodin, včetně dětí.

Ten hrozný pocit, který jsem měla tam, mám ještě dnes a netroufám si říct, že to, co jsem viděla tam, někdy zapomenou.

Bára Mikysková – 9. třída

Prošla jsem terezínským ghettem...

Člověk, když uvidí tu hrůzu tam, je nejspíš dost zaražen a je pohoršen nad tím, jak jeden Němec, který se dostal k moci, dokázal převrátit naruby celou Evropu.

Nesmyslné zavírání a zabíjení Židů v koncentračních táborech nebyl asi nejlepší způsob dokazování si, že je páнем a že ho musí všichni poslouchat.

Židé, kteří si tím vším prošli, mají doživotní otřesné vzpomínky. Podle mého názoru byl Terezín místem surovým, ale byli rádi, že se nedostali do transportu na východ – do Osvětimi. Terezín z dálky vypadá jako klidné a pěkné městečko, ovšem zdání klame. To, co jsme tam viděli, bylo příšerné.

Kristýna Kozlová – 9. třída

TEREZÍN...

Jednoho dne jsme jeli se třídou do Terezína, a to jsme nevěděli co nás čeká! Ale když jsme se dozvěděli podrobnější informace o životě v Terezíně, myslím si, že většinu zamrazilo v zádech a že jsme si všichni odnesli negativní zážitky. Podle mého názoru bylo nejhorší úplně všechno, že se to rozdělit na horší nebo lepší části života vůbec nedá. Doufám, že se to už nikdy opakovat nebude. Zažít bych to rozhodně nechtěla.

Denisa Matušková – 9. třída

PRAHA (29.3.2007/7.B)

Ve čtvrtek ráno jsme si všichni přivstali. Dopravili jsme se na vlakové nádraží v Hradci Králové. Jako doprovod s námi jely p. uč. Dana Vaňková a p. uč. Jana Hofmanová. Z Hradce jsme jeli vlakem do Prahy. Cesta byla klidná. V Praze jsme vystoupili na hlavním nádraží. Z hlavního nádraží jsme jeli metrem. Když jsme vystoupili z metra, přešli jsme po Nuselském mostě a došli jsme k prvnímu místu, které jsme chtěli navštívit. Bylo to policejní muzeum. Vešli jsme dovnitř a tam jsme si odložili batohy a věci. Po celou dobu v muzeu nás provázela paní průvodkyně. Bylo to zajímavé. Všem se to líbilo. Dokonce jsme si i vyzkoušeli udělat otisky prstů. Potom jsme se vrátili ke stanici metra a jeli jsme na Pražský hrad. Vyběhli jsme si staré zámecké schody, prohlédli



hradní stráž a nejprve jsme zamířili do katedrály sv. Víta. Katedrála je krásná a zajímavá. V katedrále jsme se také byli podívat na hrobky. Dále jsme navštívili Vladislavský sál. Prošli jsme do Zlaté uličky a prohlédli si věž Daliborku. Když jsme si vše prohlédli, jeli jsme metrem k hlavnímu nádraží. Tam už na nás čekal náš vláček a společně jsme se vrátili do Hradce. Všem se výlet moc líbil.

Veronika Urbanová – 7.B

K zamyšlení

NESPĚCHEJ, UDĚLEJ SI ČAS!

Čas, který lidé potřebují na práci ve svém zaměstnání, je čím dál tím kratší. Zato je více volného času, prodlužuje se stále více víkend a dovolená. Když se však podíváme okolo sebe, zjistíme, že lidé mají stále naspěch. Tak často slyšíme zaklínadlo z úst moderního člověka: „Nemám čas!“

Ještě nikdy nebylo tolik uštvaných lidí. Staří otcové a matky čekají nekonečně dlouho na návštěvu svých dětí. Nemocní a staří jen přihlížejí, jak mladí a zdraví chvátají okolo nich, pohání je čas. Manželé se stávají sobě navzájem cizími, nemají jeden pro druhého čas.

Proč máme tak málo času? Naše okolí, reklama, zábavní průmysl nám naléhavě a bez přestání ukazuje, co všechno musíme mít, co všechno musíme udělat, co všechno musíme dokázat, abychom byli „šťastní, radostní, svěží a dokonalí“. Celý život se tím ale stává zmatený a neúnosný.

Dám ti jednu dobrou radu. Nedělej někdy nic. Odpočiň si! Ztiš se! V tichu najdeš radostí života, které jsme ztratili v té hrozné štvani.

V tichu rostou ty nepatrné pozornosti, které potřebují méně času, než se domníváme: dobré slovo, přátelský obličej, vděčný polibek, chvilka naslouchání s pochopením pro toho druhého, nečekaný telefonický rozhovor, vlastnoručně vyrobený dárek, milý dopis, pozornost k svátku či k narozeninám.

Vyhoď ze svého života ono smrtící: „Nemám čas!“ Přestaň s tím vražedným tempem. Udělej si čas na to, abys byl dobrým člověkem pro své bližní.

(Podle Phila Bosmanse)

J. Kudrnáč

POHLEDY DO HISTORIE

České povstání 5. května 1945



62 let nás dělí od 5. května 1945, kdy vzplanulo České povstání. Dnes na tuto událost vzpomínají již občané starší

generace. Mladí, pokud mají zájem, se dovídají z vyprávění, eventuálně ze studia historické literatury. Historikové stále studují a hledají prameny k této významné historii. Předmětem studia je i otázka, zda toto povstání bylo „smysluplnou akcí“. Význam to byl jistě nesporný a povstání mělo význam vojenský. Přineslo i novou taktiku vojenského boje ve městech – boj na barikádách. Tato taktika sice není ničím úplně novým, vzpomeňme na boj vozových hradeb husitských, na pařížské barikády při Francouzské revoluci, na boje v Praze v roce 1848.

Jaká tedy byla vojenská situace na jaře 1945? Armádní skupina Mitte (Střed), které velel generál Schörner, se stahovala do prostoru Čech a Moravy. Zde chtěla pokračovat v dalším boji. Generál Schörner dokonce nabídl Hitlerovi, aby se do tohoto prostoru uchýlil do jeho ochrany. Měl svůj hlavní stan nedaleko v lázních Velichovkách. České povstání narušilo tento tyl a jeho ochrana se změnila v rychlý a chaotický útek a urychlený porážky Německa.

Německo kapitulovalo 7. května 1945 v Remeši. Kapitulační vstoupila v platnost ve 24 hod. Němci byla několikrát porušena, hlavně generálem SS Pücklerem, který velel tankovým

jednotkám v Čechách. Ten požadoval, aby na Prahu byla svržena co nejvíce zápalných pum a město bylo vypáleno. Jmenovaný generál SS se nakonec zastřelil, generál Schörner opustil svá vojska a uletěl do Německa. Jeho chování zde bylo po válce také odsouzeno.

Jaká byla vojenská situace na Západě? Americká armáda generála Pattona dostoupila demarkační čáry Karlovy Vary-Plzeň-České Budějovice. Gen. Patron patřil k nejlepším a nejstatečnějším americkým generálům. Rudá armáda nechtěla, aby americká armáda překročila demarkační čáru, chtěla největší část Čech osvobodit sama. Chtěla tímto činem zesílit popularitu KSČ a SSSR. Generál Patron chtěl tento záměr RA porušit a Prahu mohl osvobodit během jednoho dne a zamezit ztrátám na lidských životech. Agresivita německých vojsk se ve dnech 7. a 8. května stupňovala.

A jaký je tedy význam Českého povstání?

Bojové úsilí českých vlastenců ušetřilo mnoho životů spojeneckých vojáků a mělo i velký význam morální – osvobození nám nebylo pouze darované našimi spojenci. Povstání v Praze 5. května 1945 bylo také s obdivem sledováno celým světem.

M. Kudyvejs

NÁŠ FEJTON

Škola základ života

Tak čas pěkně utíká a máme tady konec školního roku. Jednotlivé třídy mají za sebou školní výlety a blíží se onen památný den, kdy si žáci půjdou pro vysvědčení. Tento děj se opakuje každým rokem. Jak tomu bylo za našich mladých let? Maminky vystrojily své dcery vyžehlenými zástěrami, do vlasů barevné mašle, do ruky kytičku. U kluků to bylo trochu složitější. Ti museli odložit svou letní garderobu – černé klotové trenýrky, barevné tílko a maminky je oblékly do vlněných obleků, obuly do kožených šněrovacích bot a přičísly ofinu. Bože, jak tlačil oblek, jak tlačily boty! A ve škole je slavnostní okamžik ukončen, vysvědčení rozdáno, někde na tváří radost, někde i slza a doma někde i příděl na „chrám svatého bouchala“. Ale všechno se brzy zapomene, protože tu

jsou přece prázdniny! Kluci běhají opět bosí, podnikají výpravy do zahrad, kde zrají ječnata, za Horákovým statkem za stodolou modrají na dvou stromech kulatky, ty jsou konečně pochoutkou již od jara...

Kluci opanují zdejší vodní nádrže a spravedlivě se o ně dělí s hejnami bílých hus. Občas v nich hospodáří i umývají dobytek. Nevím, co by tehdejšímu vzorku vody řekl dnešní hygienik!

A prázdniny utíkají, jsou tu žně, a tak děti pomáhají na poli rodičům, každé ruky je v této době třeba.

Navečer a ráno vyhánějí pasáci na strniště hejna hus, které zde sbírají zapomenuté klasy. Mladší elevové hlídají hejna, aby se nepomíchala, starší bojaři schoulení pod mezí se zasněvují staršími do nikotinového opojení. V trafice u paní Lukáškové si koupili Zorky – 14 kusů za korunu! Později 10. Retka jsme spíše cumlali než kouřili. Nejstarší z nás Václav s bráchou Jarkou nás učili šlukovat. Oni to byli již „staří kuřáci“. Doma jsme potom zavřeli husy a honem ke slejváku s kafem z Balounkovy cikorky, aby z nás „byl“ cítit kouř cigaret. Tak nás také poučili Václav s Jarkou.

M. Kudyvejs

Co se událo...

SVATÝ FLORIÁN U ČERNILOVSKÝCH HASIČŮ



V sobotu 19. května jsme uspořádali IV. ročník oslav svátku svatého Floriána, patrona hasičů, tentokrát věnovaný dětem. Jednotka černilovských hasičů je zařazena do Záchraného integrovaného systému jako jednotka JPO2 a při zásazích spolupracuje s ostatními složkami Záchraného integrovaného systému, jako je policie, zdravotní záchranná služba a specializované složky hasičského sboru Královohradeckého kraje.

Slavnost začala příjezdem techniky a slavnostním zahájením, spojeným s nástupem hasičů, projevem starosty Černilova Ing. Javůrka.

První ukázkou bylo předvedení

výcviku a dovednosti psů policie České republiky a celní správy. Ukázky byly doprovázeny odborným výkladem o způsobu výcviku psů pro jednotlivé činnosti. Jeden policejní pes je speciálně cvičen na vyhledávání ohnisek požárů, je schopen najít ložisko požáru po třiceti dnech od jeho vzniku a při ukázce spolehlivě našel místo ohniska požáru, které označil hrabáním packou. Následovala ukázka celní správy s dalším psem cvičeným na vyhledávání drog a omamných látek. Jako třetí se představil pes pro vyhledávání výbušnin. Opět uspěl. Tento pes neoznačuje místo umístění výbuštiny štěkáním ani hrabáním, ale zalehnutím u podezřelého předmětu, aby neinicioval výbušninu. Veškeré ukázky byly provedeny s originálními vzorky jak výbušnin, tak drog, a přihlížející si mohli prohlédnout, jak vypadá semtex nebo pervitin.



Druhou ukázkou předvedlo lezecké družstvo černilovských hasičů. Jednalo se o záchranu osoby volně visící ve výšce. Lezci po spuštění k zachraňované osobě přikurtovali tuto osobu k záchranáři a s pomocí speciálního kladkového systému spustili přes okraj střechy.

Jako další předvedly svoji ukázkou černilovské ženy. Požární útok. Přesto, že se jejich kolektiv omladil a trénuje teprve krátce, troufám si říct, že by uspěly na soutěži i mezi muži. Na soutěže teď mají novou výkonnější stříkačku a je to znát. Zde musím poděkovat našim strojníkům.

Černilovští muži, hasiči, předvedli dopravu vody do výšky. Zde jako zdroj vody nesloužila naše Máňa, ale náš Aviatik s přenosnou stříkačkou. Po příjezdu na místo ukázky členové

zásahového družstva rozvinuli základnu a pomocí žebříků, jisticích lan a vyvazování hadic, dopravili vodu na vrchol požární věže. Tato ukázka předvedla, že i starší technika používaná naším sborem je schopná akce.

Dle programu jako poslední měla následovat ukázka potápěčů hasičského záchranného sboru. Ta proběhla i s podrobným výkladem, ukázkou vybavení potápěčů, komunikační techniky mezi potápěčem a pozemním stanovištěm, včetně vyhledání předmětu pod vodou. Ovšem účast speciálního kontejneru s potápěčským vybavením inspirovala dva naše členy k prvnímu ponoru. Po krátké instruktáži a prvních drobných problémech už bravurně plavali v místním koupališti.



Jako každý rok následovaly soutěže pro děti, včetně střikání na soutěžní terč, což si mohli vyzkoušet i dospělí, a projížďky kočárem po Černilově. Výkony dětí byly odměněny sladkostmi a drobnými dárky, žádné neodcházelo s prázdnou. Velice nás potěšila velká účast a zájem dětí z naší a okolních obcí.

Odpoledne, jako odměna za celoroční práci, bylo pro hasiče, jejich rodinné příslušníky, zvané hosty a přátele zorganizováno posezení s pečeným prasetem.

Zároveň zveme všechny zájemce, které oslovila naše činnost, že mohou přijít každý pátek od šesti hodin do místní zbrojnice.

Doufáme, že nám do budoucna zachováte Vaši přízeň.

Se vší úctou Vaši černilovští hasiči.

DĚNÍ V LEJŠOVCE

Na sobotu 24. března připadl sběr železného šrotu konaný tradičně SDH Lejšovka. Výsledkem byly dva plně valníky o celkové hmotnosti 4,5 tuny. Zároveň obec uspořádala sběr nebezpečného odpadu firmou Marius Pedersen. Zájem občanů byl značný.



Příznivci sportu za pomoci obce upravili a zprovozili tenisové kurty. Zúčastnilo se 17 lidí, domácích i přespolních. Obecní zastupitelé vybudovali u kurtů nový betonový kompost.

Filipo-jakubskou noc pojalo SDH v novém provedení. Poprvé se v Lejšovce konal lampiónový průvod. Za zvuků kapely The Beatles, linoucích se z obecního rozhlasu, putovalo od kurtů k zahradě u požární zbrojnice s napjatým očekáváním zhruba 15 dětí, převážně předškolního věku. Zhruba tolik činil též doprovod dospěláků. Protože bylo 19:00, lampióny zůstaly zhasnuty. V studeném podvečeru děti řádily u zapálené vatry. Rodiče jim opekli darovaný buřtík a sami si pěkně popovídali.



Další fotografii najdete na str. 27.

Na sobotu 16. června je naplánován volejbalový turnaj smíšených družstev. Na sobotu 25. srpna pak fotbalový turnaj v malé kopané.

Ing. Václav Bartoň

RYBÁŘSKÉ ZÁVODY V LEJŠOVCE

Konaly se v úterý 8. května. Jako tradičně byly ovlivněny nepřízní počasí. Přesto na 50 míst usedlo 40 dospělých rybářů a 5 dětí. Celkem bylo uloveno 60 kusů ryb (ryby zkrátka nebraly). Bodování byli jen kapr, karas a lín. Vítězem závodů se stal pan Pšeničný z Opočna s celkem 265 body. Zároveň si odvezl cenu za největší úlovek - kapra o délce 82 cm. Dětská kategorie zůstala bez vítěze. Nikdo nic neuložil. Přesto každé dítě obdrželo cenu. Poděkování patří Obecnímu úřadu v Lejšovce za příspěvek na ceny v hodnotě 2.000 Kč. Zvláštní poděkování pak starostovi p. Šlesingrovi za jím darované ceny, které se moc líbily.



Příští závody jsou naplánovány na září tohoto roku. Zájemci mohou termín najít na internetové adrese www.rybarskezavody.unas.cz v databázi závodů – rozšířené hledání.

Jiří Zákravský

ČARODĚJNICKÝ REJ V LIBŘICÍCH

Že neexistují kouzla a čáry? Nevěřim! Jak jinak mi chcete vysvětlit, že LIBŘICKÉ ČARODĚJNICE hned prvním – DIVUKRÁSNÝM tancem neučarovaly všem ostatním přítomným v sále? Poděkování patří zkušené hudební skupině KMK ze Dvora Králové nad Labem, která dokázala podtrhnout celý „kouzelný večer“ tím, že vystihla náladu tancechtivých čarodějnic i jejich protějšků a všechny nás přivedla pěkně do varu.

A jaké hry patřily k čarodějnickému reji?

Naším občanům nechybí smysl pro humor, bojovný duch a jsou hraví a to je dobře. Měli dvě hodiny na to, aby si k sobě našli partnera, kterého jim přidělila literatura, film nebo pohádka.

A tak JULIE hledala ROMEA, BOB našel BOBKA a BOŘEK STAVITEL svoji MÍCHAČKU JULČU. Kdo chtěl hledal, našel, tančil a pak to šel zapít kapkou něčeho ostřejšího. O půl dvanácté byl nejvyšší čas vyhlásit ty nejkrásnější masky. Opravdu nelehký úkol měla tříčlenná porota (Hanka Velterová, Alča Horčíčková a Yvetka Gábová). Vybíraly zodpovědně tři „NEJ MUŽE“, kteří byli odměněni šiškou „začarovaného lovečáku“ a tři „NEJ ŽENY“, které dostaly velkou čarodějnicí pro klid a štěstí v domě. A protože soutěživosti nebylo učiněno zadost, tak porota vybrala dva kapitány, kteří si posháněli každý svůj tým a měli za úkol ustrojít na čas čarodějnice. Ty nám pak posloužily 30. dubna při pálení čarodějnic jako náhrada za živé a mohli jsme je s našimi nejmenšími „upálit“. Vítězové si pochutnali na šampaňu a poražení na rychlých špuntech. Křepčily jsme až do ranních hodin a potom jsme unavené odletěly domů. Uváděním celého večera jsem byla vrchním čarodějnickým sněmem pověřena já, Denisa Špatenková. Protože se nám slet vydařil, poděluji se s Vámi o střípky z tohoto opravdu vydařeného večera. Tak ahoj příští rok.



Vítězné masky - ženy



Vítězné masky - muži

LAMPIÓNOVÝ PRŮVOD

30.4.2007 – Toužebně očekávaný den, a to hlavně pro ty nejmenší.

Ve 20.00 hod. sraz na „parkáči“ v Libřicích – masky jsou vítány, lampióny do každé ruky a už se jde.

Že jsou průvody přežitky?

Ne, nevěřte tomu. Není nic hezčího, než rozzářené oči dětí s lampiónem v ruce. Procházka vesnicí, tou naší, která nám tak pěkně vzkvétá...



Další fotografii najdete na str. 27.

Úplná idylka – až na to, že rodiče mají co dělat, aby je stíhali. Mobil nám prozradil, že vatra, kterou jsme měli společně zažehnout, již hoří. A tak úprkem v prk jsme hnali tou nejkratší cestou na hřiště, abychom ty naše čarodějnice co nejdříve vhodili do plamenů.

Ó vesničko má středisková, jistou „výhodu“ to také mělo – děti neplakaly, že je bolí nožičky, a my dospělí jsme byli rádi, že nemusíme hlídat hořící svíčky v papírových lampiónech.

Děkujeme tatínkům, kteří se chopili našich opravdu těžkých čarodějnic a nesli je vstříc ohnům.

Příští rok to už snad bude bez toho překotného úprku (který ale nikomu nevadil).

A reakce těch nejmladších? Už se těší na další pokračování.

*Za Český svaz žen
Denisa Špatenková*

30. DUBEN /ČARODĚJNIC/

Od pradávna se věřilo, že existují dny, ve kterých mají nečisté síly větší moc než kdykoliv jindy. Takovým dnem byl i 30. duben, lépe řečeno noc filipojakubská. Právě proto je naprostá většina pranostik a hospodářských pravidel k tomuto dni ve znamení pověrečného vymítání ďábla, magických opatření proti uřknutí lidí a dobytka, boje s čarodějnicemi a

ochrany proti nim. Jako záštita před čarodějnicemi se někdy na vyvýšených místech zapalovaly ohně. Z tohoto výročního konání vznikl postupně lidový obyčej pálení čarodějnic.

Posledního dubna před soumrakem se mají do obytného stavení, stodol, úlů, chlévů, sklepů a na studnice zastrkat březové, vrbové, bukové, bezové větvičky a kaprad', aby dům nenavštívily čarodějnice a neškodily.

30. dubna ve Smržově nehořel jenom oheň, ale konal se první čarodějnický rej. Sraz čarodějnic, čarodějů a čarodějnic byl na CHUMBÁRKU. Následovala divoká jízda Smržovem doprovázená jekotem a vriskotem čarodějnic a čarodějů. Hlavní rej se odehrál na návsi ve Smržově. Na parketě řádily v převlecích mamky, děti ale i babičky.



Další fotografii najdete na str. 27.

Těžké rozhodování měla porota. Hodnotila tanec, malování a checht staré čarodějnice. Tři nejlepší si odnesly loutky čarodějnic. Začínalo se brzy. Aby nebyl hlad a žízeň, zajistili jsme buřty, pivo a limonádu. Počasí bylo dobré, užili jsme si zábavu a legraci...

Děkujeme především maminkám, dětičkám a babičkám, které přišly v převlecích, ale i těm, kteří se přišli podívat a bavili se s námi. Tento lidový obyčej připravili a zajistili hasiči ze Smržova.

Miloš Aixner, starosta SDH Smržov

KULTURNÍ AKCE VE SKALICI

Letos poprvé zorganizovali začátkem dubna hasiči ze Skalicky, za finančního příspěví obce Skalice, maškarní karneval pro děti. V sobotu dopoledne se hasičská zbrojnice uklízela, zdobila se nafukovacími balónky a barevnými fábory, chystaly se dárky a občerstvení. A pak to vypuklo! V odpoledních hodinách se začaly scházet masky. Přišla princezna, Sněhurka, čarodějnice, upír,

vlakvedoucí, malé slůně, pirát, hvězdička, krojovaná panenka, šašek, černokněžník, medvídek. Vydaření byli i pořadatelé s barevnými ušima na hlavě. Děti hrály různé hry, soutěžily a ty nejlepší byly odměněny dárky. K tanečnímu reji masek pouštěl Pavel Ferbas známé dětské písničky a skladby. Všem zúčastněným se maškarní bál líbil, svědčí o tom i úsměvy na fotografiích, které zveřejňujeme. Děkujeme všem organizátorům za přípravu této akce. V příštím roce bychom chtěli v této činnosti pokračovat.



V letošním roce má kulturní a sociální výbor ze Skalice naplánovány různé akce pro naše občany. Důchodci jsou pozváni na výlet na zámek Žleby a do automobilky TPCA v Kolíně. Termín výletu je 24. 5. 2007. Pořadatelé doufají, že i počasí bude přát a výlet se zdaří.

Další akcí je zájezd pro děti a společný zájezd DHZS ze Skalice a Skaličky. S termínem budou všichni včas seznámeni.

V červenci se bude konat již XII. ročník fotbalového utkání „Skalické peklo“.

ORN

OPRAVA KOSTELA SV. VÁCLAVA V ČÍBUZI

V loňském roce byla provedena oprava věže kostela. Nejdříve byl vyčištěn vnitřek věže od letitého nánosů holubího trusu a poté byla provedena oprava oplechování, zhotoven nový hromosvod, provedeno očištění a nátěr věže. Opravu prováděla firma Stavitelství Beran a synové z Rychnova nad Kněžnou. Celkové náklady na opravu činily 188.358,- Kč. Opravu bylo možné uskutečnit díky finanční podpoře Královéhradeckého kraje, Biskupství královéhradeckého a místních farníků.

Nikdo však nepředpokládal, že bude nutné na věž vynakládat v tak brzké

době další finanční prostředky. Lednová vichřice, která se přehnala i nad Číbuzi, poničila oplechování části věže kostela. Bylo tedy nutné věž provizorně zakrýt.



Definitivní oprava bude provedena, jakmile to počasí dovolí. Vzhledem k finanční vyčerpanosti farnosti předešlou opravou, požádala farnost o příspěvek Obecní úřad ve Smržově. Ten přispěl částkou 10 000 Kč.

Duchovní správce a farní rada děkují všem, kteří přispěli na opravu věže kostela v minulém roce i letos. Věříme, že se oprava věže s finanční náhradou od pojišťovny a pomocí nejen farníků, ale i ostatních, podaří uskutečnit tak, aby kostel ještě dlouhá léta sloužil občanům všech obcí, které patří do čibuzské farnosti.

Pavel Šubrt

VĚŘTE, NEVĚŘTE...

V sobotu 24. února se konal v naší obci dětský karneval. Příjemným překvapením byla hojná účast našich nejmenších za doprovodu maminek, babiček a fotografujících tatínek.

Mezi tradičními maskami kovbojů, princeznicek a víl jsme obdivovali pračlověka, správnáckého dalmatinka, Švejka, selku jako malovanou, dvojčátka králičky a spousty dalších nápaditých masek.



Na programu bylo mnoho soutěží a sportovních klání. Pro zábavu a k tanci hrál dětem i rodičům hrál DJ Martin Černý známé hity z pohádek a večerníček. Pan Hejzman nám pěkně topil, zábava se rozproudila, a tak nám přišlo vhod i malé občerstvení.

Menší děti svedly boj o nafukovací balónky, starší se vyřádily na trampolíně.

Odpoledne se vydařilo, zbyly nám vzpomínky a fotky, o které se s Vámi podělíme.

Děkujeme všem pořadatelům a sponzorům - OÚ Výrava, ZDV Výrava a SDH Výrava. Zvláštní poděkování Míše Zilvarové za organizaci. Těšíme se na další akce.

Jitka Hrubá

Zaujalo nás

PSÁNO NA DRUHÉM KONCI SVĚTA



Zase máme „long weekend“! Vysvětlení pro vás, co to je. V Austrálii je pracovní týden 38 hodin, ale pracuje se

40 hodin, tak je jednou měsíčně jeden den volna navíc. Vždy to je pondělí, tak jsou tři dny volna za sebou. Jinak má Austrálie jednu zvláštnost, která není nikde na světě. Státní svátky, které připadnou na sobotu nebo neděli, jsou nahrazeny dalším dnem volna v týdnu – samozřejmě placeným. To je kapitalismus v Austrálii. Náš syn bydlí a pracuje v hlavním městě Canberra, která je 400 km od moře. Třebaže má jen půl milionu obyvatel, bylo město založeno proto, aby se osídlilo vnitrozemí, které je velmi málo osídlené. Všechny centrální úřady jsou umístěny zde. Parlament i sídlo vlády. Je to moderní město s velkými jezery a lesy. V porovnání se Sydney, která má 4,000,000 obyvatel, je to vesnice. Sydney je střediskem obchodu. Dalším velkým městem je Melbourne (3,8 mil. obyvatel), dále Brisbane (1,2 mil. obyvatel), Adelaide (1 mil. obyvatel), stejně lidnatý Perth na západním pobřeží. Všechna tato města leží u moře, pouze Canberra, jak jsem již uvedl – ve vnitrozemí.

Náš syn s vnukem se dal na surfování v moři, a tak při každém delším volnu jezdí k moři, kde jsou velké vlny, aby se mohli povozit. My z toho nemáme moc velkou radost, poněvadž tenhle sport je spojen s rizikem utonutí a napadení žralokem. Prý, že se máme přijet podívat, jak už to umí. Tak jsme se vypravili na 4 dny. Jeli jsme podél pobřeží po Princes Highway. Jeli jsme přes Wollongong, průmyslové město (200 000 obyvatel), kde je těžký průmysl, v okolí se nachází mnoho uhelných dolů. Přes město Nora (nádherné město v zeleni, 50 tis. obyvatel) – pěstují zde závodní koně, farmy mají trávníky střížené jak v parku. Některé farmy pěstují koně jen na okrasu, nikdo nikdy na ně nesedl. Samozřejmě se tu pěstuje i dobytek na maso. Dále jsme pokračovali na Naroomu, kde nás měl očekávat náš syn s vnukem. Prý tam jsou velké vlny. Začalo pěkně pršet, ale jim to nevadilo. Jezdili po vlnách jako čerti. Voda měla asi 24°C, ale na souši v dešti bylo chladno. My jsme ani do vody nelezli. Kluci se venku klepali zimou – ale co by pro sport neudělali, když je to baví. Tak jsme se vypravili domů, ale vnitrozemím, kde jsem to dobře znal, neb jsem tam pracoval jednomu milionáři na jeho rezidenci.



25. dubna je státní svátek ANZAC. Na všech pomnicích jsou věnce a ve větších městech pochodují vojáci s vyznamenáními za doprovodu hudby. A samozřejmě z chodníků jim mává spousta přihlížejících. Bývalí vojáci jsou ve velké vážnosti a pečují o ně každá vláda. Při pochodu v Sydney nechyběli ani naši čs. zahraniční vojáci. Nebylo jich mnoho, ale snadno jsme je poznali, poněvadž nesli naši vlajku. Při shlédnutí našich vojáků jsem si vzpomněl také na naše vojáky, kteří celou válku bojovali – letci, pozemní síly. Přežili a jakou dostali odměnu. Ostuda.

Při cestě zpátky jsme přijeli do Bega, kde jsou farmy na mléko. Farmáři si postavili velkou sýrárnu a vyrábějí asi 20 druhů sýrů. Lidé tam jezdí a ochutnávají, a pak si koupí ten, který jim nejvíc chutná. Mají tam velkou výlohu, kde jsou sýry nakrájené na kostičky, u nich párátka. Sníst můžeš kolik chceš a nic to nestojí. Některé druhy tamních sýrů nejsou nikde jinde na trhu. Je tam stále plno. Nakoupili jsme si několik druhů sýrů a pokračovali na návštěvu známého, kterému jsem pracoval na rezidenci. Má u domu 250 ha deštného pralesa. Nádhra. K obědu jsme dostali smažené pstruhy. V Austrálii je mnoho pstruhových vod. Penzisté nemusí mít žádný rybářský lístek a mohou si nachytat, kolik chtějí. Totéž platí na moři. Zajímavost – jsou tu v jejích vodách také kapři, ale ty Australani nejedí, mají lepší ryby. Když chytíš kapra, nesmíš ho hodit zpátky, v Austrálii je to ryba plevelná. Asi proto, že má hodně kostí. Mě kapr velmi chutná, tak když známý chytně nějakého kapra, přinese mi ho.

S pozdravem všem Černilovákům váš
vždycky Černilovák

Standa

ZA HRANICEMI VŠEDNÍCH DNŮ

Přede dvěma lety jsme se rozhodli, že bychom chtěli jet do Anglie. Realizace byla dlouhá proto, že nás nebyl dostatečný počet na obsazení autobusu a měli jsme specifická přání. Chtěli jsem se tam také učit. Nakonec se naši skupině (Tomáš Zelenka, Jára Pavel, Jakub Jirout, Martin Štěníčka, Ondra Šrámek a Lukáš Kulháněk) podařilo přidat se ke skupině dětí ze Základní školy v Šenově. Nadešel den D a my se vydali 28.4. na dlouhou cestu.

Petra Kulhánková



První, a nutno dodat, že příjemné překvapení, byl suprový autobus s příjemnou průvodkyní a ohleduplnými řidiči. Po 15 hodinách jízdy s přestávkami, jsme se ocitli před tunelem pod kanálem La Manche. Byl to zážitek. Přivítala nás prosluněná Anglie, která nám po celou dobu našeho pobytu ukazovala svoji vlídnější tvář, a my nepoznali londýnský déšť. Zaznamenali jsme dvě důležité změny: jezdí opačně a posunuli jsme si hodinky.

První den jsme navštívili nádherný hrad Dover a krásnou katedrálu Canterbury. Docela unavení a částečně rozlámání z autobusu jsme se těšili na pořádnou postel. Navečer jsme dorazili do Hastingsu, kde jsme byli ubytováni. Nastala chvíle největšího napětí, kdo a kam nás ubytují. Začaly příjíždět jednotlivé rodiny a my se pomalu rozjížděli do svých „týdenních náhradních rodin“. Docela jsme se měli dobře a v rodinách se o nás pěkně starali.

V dalších dnech se nám střídala škola a výlety. Musíme říct, že se nám v té škole líbilo a klidně bychom tam zůstali dobrovolně déle, pokud bychom měli našeho učitele Pabla. Jistě to bylo pro nás motivující a povzbuzující zároveň, že jsme schopni se domluvit.

Z výletů jistě stojí za zmínku Pašerácké jeskyně, nádherné podmořské muzeum v Brightonu, Rye, Battle a samozřejmě dva dny v Londýně. Viděli jsme tam mnoho památek, o kterých se učíme, ale také se podívali, jak se žije ve městě, které má skoro tolik obyvatel jako celá naše republika. Bylo to pěkné, ale krátké. Příště musíme jet na více dní, abychom si to více „potahali“ (bez tohoto slova, by to nebylo ono, vzniklo spontánně a kdo tam byl, zná jeho význam – pro ostatní nechť je záhadou).

Ze života spolků

DVOREČKOVSKÉ NOVINY OD ZPRAVODAJKY EMINY

Ahoj všem, které zajímá, co jsme zase na Dvorečku vyváděli ☺



Tak už je tu zase uzávěrka zpravodaje a maminka má na stole jenom nějaký kus papíru s poznámkami, o čem bude psát.

Protože byl včera svátek maminek, tak ji zkusím zase pomoci. (Třeba už pro příště uzná, že to má nechat celé na mě.) A protože jsem několikrát na Dvorečku chyběla, poprosila jsem o pomoc další zpravodajku, taky Eminu.

Tak, kde jsme to minule s maminkou skončily. Aha. Patlání v hlíně! To byl poslední zimní dvoreček. Pak už nám začalo jaro.

Maminka: 6.3. Jak probudit zahrádku po zimě – beseda s p. Cejnarem.

Emina Horáková: Tak to bylo úplně úžasný. Přišel pan děda Cejnar a v koši přinesl tři nádherné malé králíčky. Byli k umačkání, o což jsme se velmi snažili, ale králíci to vydrželi. To jsou kabrňáci! Taky přinesl spoustu papírů a krásných knížek o zahradách a dokonce i nějakou větev (pozn. maminky: rakytník). Maminky nejdříve poslouchaly s otevřenou pusou a když skončil s povídáním, tak pusou nezavřely a pořád se jedna přes druhou na něco ptaly. Já tedy nevím, prostě to zasadím a hlídám, jestli to děti neutrhnou. Žádnou složitost v tom nevidím. Bylo to moc krásné dopoledne, ani se nám nechtělo domů.

Maminka: 13.3. Povídání o bylinkách s Martinou Andrysovou a Petrou Jahnovou, výroba jarní dekorace.

Emina Horáková: Tak to byl kamarádký Dvoreček. Přijeli se na nás podívat maminky a kamarádi z třebechovického Domečku. Myslím, že se jim u nás docela líbilo. Hračky jsme si půjčovali a hráli jsme i meziměstskou křičenou a honěnou. Kdo vyhrál, to už nevím. Maminkám vypravovaly dvě tety z Třebechovic (pozn. maminky:

Martina Andrysová a Petra Jahnová), jak mají pěstovat bylinky, jak nám z toho mají vařit čaj, jak nás tím vším mají natírat a tak. Moje maminka už to na mě zkoušela dřív, ale určitě se dozvěděla mnoho nového, protože hned zasadila na zahradě spoustu nových kytiček a večer zkoušela nějaký čaj i na tátu! Díky tety z Třebechovic a přijďte zas.

Maminka: 20.3. Pohádka o kalužích, které nevědí co je hepčí, aromaterapie s Luckou Peškovou.

Emina Žárská: Když jsme s mamkou dorazily do sokolovny, vonělo to tam najednou jinak než po tom mysliveckým bále. Zjistila jsem, že teta Lucka zapálila takovou malou lampičku a něco kápala do mističky nad ní. Maminkám říkala nějakou zaklínací formuli, znělo to jako že je to „týtrioil“ – zkoušela jsem podle tohohle zaklínadla čarovat, ale nic. Teta Radka pak měla pro nás děti připravené divadlo. Většinou při Dvorečku my děti pěkně běháme a křičíme, no teď jsme ani nepíply! Napjatě jsme poslouchaly jak to dopadlo s Pětou, který se vymáchal v kalužích a pak nastydl. Taky chodím ráda skrz kaluže. Ale zkusím se nad tím teda zamyslet...

Maminka: 27.3. Tanečky, výroba slepiček, sázení pšenice.

Emina Žárská: Jé, já tak ráda tancuju! To mi teta Petra udělala velikou radost, že nás zas vytáhla do té velké tělocvičny a zpívali jsme a točili se dokola a skákali! Maminky pak připravily květináče s hlínou a my jsme do nich zahrabali semínka. Na Velikonoce nám z toho vyrostla taková tráva a měli jsme jí doma na stole. Mamky ještě zamotaly klikyhák z drátu, propletly to slámou a vyklubaly se z toho ptáček. Maminka říkala, že jestli chcete vědět, jak to vypadalo, máte se na internetu podívat na <http://rodina.cz/dvorecek>.



Maminka: 3.4. Cvičení, malování vajíček.

Emina Horáková: Nejdřív si pro nás teta Petra připravila spoustu krásných písniček a her o ptáčcích. Hráli jsme si na čápa, vránu, litali jako orel, batolili se jako kačenky a švitořili jako malinkatí ptáčkové. Taky jsme hledali maminky „v hnízdečku“, což bylo docela těžké. Představte si, že po sokolovně začne běhat hodně maminek a vy si musíte rychle vzpomenout, co si vzala maminka ráno na sebe, protože v úrovni očí se Vám míhá spousta kalhot a tepláků a jenom jedny (ty nejkrásnější) patří vaší mamince, kterou musíte najít. Několikrát jsem se chytla nějakých jiných kalhot, ale nakonec jsem ty maminciny vždycky našla. Po ptáčkovém cvičeníčku jsme se dali do malování vajíček. Několik jsme jich rozbili, protože na pastelky ještě moc tlačíme a to se vajíčkům nelíbí. Ale pak to maminky zachránily a udělaly tolik krásných velikonočních vajíček, že z toho musela jít hlava kolem všem koledníkům. Ještě k tomu vystřihly podle tety Bódi z papíru slípky a zajíce. To byla krása.

Maminka: 10.4. Ekologie v domácnosti, výroba závěsných zvonkoher.

Emina Horáková: Nevím, co to je ta ekologie, ale na Dvoreček přijela z daleka teta Jana Poslušná a předvedla maminkám všelijaké věci na praní a uklízení, které prý neškodí kytičkám ani dětem. Tak to je super. Maminky se dozvěděly něco nového a my jsme měly volničko na běháníčko. Pak se vyráběly zvonkohry. Pověsili jsme na provázky všelijaké kamínky, korálky a takové věci. Pověsí se to na zahradu a když zafouká vítr, tak to zvoní. Třeba minulý týden, jak byl ten veliký fujavec, to muselo být slyšet na celý Černilov.

Maminka: 17.4. Procházka

Emina Žárská: Moc se mi dneska nikam nechtělo, asi na mě padla jarní únava, a tak jsem se mamce vnutila do kočárku. Musím si ho ještě užít dokud to jde! Před sokolovnou už stálo několik motorkářů a za chvíli jsme společně vyjeli na kopec za katolickým kostelem. Zkontrolovali jsme jestli jsou vidět Krkonoše a pak jsme se šli na faru podívat na ovečky. Ty byly tak krásný! Taky bych je chtěla na zahrádku, ale mamka říká, že jí stačíme my děti. Krásně kvetly pampelišky a šikovná

teta Iva mi z nich upletla věneček na hlavu. Slunili jsme se, běhali v trávě, až jsem úplně zapomněla na tu jarní únavu. Moc se mi to venku líbilo.



Maminka: 24.4. Zpívání, ubrousková technika

Emina Horáková: Na tenhle Dvoreček se moje maminka nesmírně těšila a nabalila si do baťoahu spoustu ubrousků a jenom jednu svačinu! Když jsme se v sokolovně všichni sešli, tak jsme si nejprve sborově zazpívali u piána a doprovodili jsme to sborovým mlácením do čehokoli. Bylo to krásné. Už jsem se naučila tolik písniček, že mi vystačí na celou cestu k babičce. Pak jsme si hráli a okukovali, co ty maminky s těmi ubrousky vyvádějí. Výsledek byl ohromující. Maminky natřely květináče a rámečky na fotky bílou barvou a pak je ozdobily různými vystříhanými kytičkami a ovocem z ubrousků. Opravdu se jim to povedlo. Až budu větší a naučím se vystříhat, tak s maminkou uděláme spoustu krásných květináčů pro babičku.

Musíme se vám všem také pochlubit, že i když zrovna nemáme úterní Dvoreček, tak nezahálíme. Někteří starší kamarádi jako Míša Hovorka a Simonka Lorencová už postoupili ze Dvorečku do školky, a tak je potřeba doplnit stav Dvorečkovských dětí. Můžeme se Vám tedy pochlubit, že už máme 3 nové kamarády. Já tedy nevím, jestli je to správně, že se narodili jiný den než v úterý dopoledne, ale hlavně, že brzy přijedou mezi nás. Takže novým kamarádům AHOOOOJ. Jsou to: Anička Lorencová, Ema Čechurová a Jeroným Žárský. A trochu se už ví, že přibudou i další! To je psina, teda, to je prima.

Jestli se Vám zdá, že těch Em už tu je dost, tak mě taky. Kdo se v tom má vyznat?? A nejhorší je, že tu dokonce dvě Emý mají maminky se jménem Jana

a když pak tety volají: „Jani, hledá tě Ema!“, tak já vůbec nevím, co se děje, protože já jsem ve Dvorečku veselá a maminku zásadně nehledám. Tak se mějte a zase na podzim. EMINA



Další fotografie najdete na str. 27.

Poděkování:

Panu Cejnarovi za opravdu krásnou přednášku o zahrádce, maminkám z Třebechovic za návštěvu a přednášku o bylinkách, Lucce Peškové za přednášku o aromaterapii, paní Janě Poslušné za předvedení ekologických výrobků pro domácnost, Radce Šustkové za nastudování pohádky, Ivě Urbanové za přípravu Dvorečku, pomoc a trpělivost s malými zlobidly a všem ostatním, kteří nám pomáhají a vycházejí vstříc.

Zahájení 2. dvorečkovské sezóny i s tatínky a sourozenci v sobotu 22.9. od 16 hod. - oheň, buřtíky, grilování, pískoviště, pivečko, houpačka a další na evang. farní zahradě.



ČERNILOVŠTÍ DŮCHODCI NA VÝLETĚ

Zlatou tečkou jarní sezony Klubu dobré nálady byl výlet na Moravu (16.5.).

Vyjeli jsme ráno v sedm hodin z Černilova za vydatného deště. Zastávka v Újezdě, kde přistoupilo sedm členů, a přes Hradec Králové, Vysoké Mýto, Litomyšl směr Olomouc. První zastávkou byla návštěva hradu Bouzov. Celou cestu pršelo a vypadalo to dost beznadějně. Ještě na nádvoří hradu poprchávalo, ale i přesto se prohlídka všem moc líbila. Dalším cílem naší cesty byl přírodní ráj „Horizont“ v Bystrovanech u Olomouce. Tam se už počasí umoudřilo, dokonce vysvitlo i sluníčko. Po prohlídce areálu jsme měli v místní restauraci připraven výborný oběd. V zahradnické prodejně si hodně lidí nakoupilo květiny, takže na zpáteční cestě to v autobuse vypadalo jako v květinářství. Oběma Janám – Huškové a Pavlíkové – jsme všichni společně koupili krásnou květinu jako poděkování za jejich starostlivou péči.

Poslední zastávkou našeho výletu byla návštěva Poutního chrámu Navštívení Panny Marie na Svatém Kopečku u Olomouce. Kostel je tak nádherný, že se všem až tajil dech. Na zpáteční cestě byla v autobuse dobrá nálada a po zastávce v restauraci v Ostřetíně se ještě výrazně zlepšila, takže se autobus už po zbytek cesty otřásal smíchem.

Nakonec už jenom poděkování obecnímu úřadu, že nám zaplatil autobus, řidiči firmy Mrázek panu Tomáši Švarcovi za jeho rychlou a bezpečnou jízdu, ale hlavně Janě Huškové, že to všechno tak krásně zorganizovala.

M. L.

ČERNILOVŠTÍ CHOVATELÉ INFORMUJÍ...



Pro letošní rok 2007 je v základní organizaci Černilov celkem 23 členů. Z toho jsou 3 mladí chovatelé.

Vloni jsme pořádali 1. Chovatelský ples, který měl veliký ohlas a přínos i pro naši pokladnu. Dne 16.2.2007 byl pořádán již 2. Chovatelský ples, který byl po zábavné stránce vynikající.

V loňském roce jsme tetovali 65 králíků přes okres a 183 králíků v klubech. Okroužkovali jsme 80 holubů jak poštovních, tak užitkových. Na rok 2007 jsou nahlášeny tyto počty zvířat:

Slepice velké	75 ks	4 chovatelé
Králíci	204 ks	17 chovatelů,
		z toho 6 v klubu
Holubi okrasní	80 ks	4 chovatelé
Okrasné ptactvo	60 ks	2 chovatelé
Ovce	25 ks	3 chovatelé

Jak počet chovatelů, tak počet chovných zvířat se meziročně zvýšil.

V naší organizaci nejlépe pracují chovatelé králíků, kteří jsou chloubou celého okresu jak s počtem chovných zvířat, tak počtem členů.

Vyvrcholením naší práce byla okresní výstava v Třebechovicích p. Orebem, kde jsme získali poháry jednotlivců i pohár pro organizaci, kde jsme měli 3 družstva.

V jednotlivcích:

Pohár č. 1. získal
Filipi Ladislav na Bo žel. Černilov
Pohár č. 2. získal
Hofman Ladislav na Vm Černilov
Pohár č. 3. získal
Hofman Ondřej na Vč Černilov

V družstvech jsme získali

Pohár za 1. místo Černilov A
2. místo Neděliště
3. místo Třebechovice. p. O.
4. místo Černilov B
8. místo Černilov C, kde
soutěžilo pouze tříčlenné družstvo.

Celkově bylo registrováno 10 družstev. V soutěži drůbeže a holubů jsme se nezúčastnili. Na loňské 3. Krajské výstavě v Úpici jsme také měli své zástupce. Nejlépe se umístil Hofman Ondřej na 1. místě mladých chovatelů. Letošní 4. Krajská výstava se bude konat v okrese Jičín.

Další významnou výstavou pro naše chovatele byla celostátní výstava mláďat v Přerově. I tam byla naše organizace zastoupena. Vystavovali zde tyto členové: Filipi Ladislav, Šafranko Jiří, Hofman Ondřej, Hofman Ladislav, Javůrek Stanislav, Hájek Antonín a Hájek Lukáš. Získali jsme zde několik čestných cen.

Dále jsme se účastnili na výstavách Nový Bydžov, Neděliště, Plačice, Týniště n. Orlicí, Nové Město n. Metují, Čisovice, Úvaly u Prahy, Holice.

Na poslední speciální výstavě masných plemen v Holicích získal náš člen Stanislav Javůrek několik pohárů pro jednotlivce i pohár za nejlepší kolekci, který věnovala do soutěže společnost Kara Trutnov.



Naši členové také navštívili výstavy v Německu. Důležitou výstavou byla Evropská výstava v Lipsku.

Z těchto výstav jsme si dovezli chovné zvířectvo i pěkné zážitky z výstavních prostor, kde se výstavy konaly. Na závěr bych chtěl poděkovat všem chovatelům, kteří úspěšně reprezentují organizaci Černilov.

Hájek Antonín, předseda

ZPRÁVA O HOSPODAŘENÍ SOKOLSKÉ CHATY V DEŠTNÉM V ROCE 2006

V minulém roce se na chatě vystřídalo 650 návštěvníků. Celkové příjmy činily 126.505,- Kč.

Z této částky byly uhrazeny výdaje na údržbu chalupy, opravy, topení, elektřinu a další náklady spojené s pobytem.

Výdaje činily 189.481,- Kč. S podrobným rozpisem výdajů Vás seznámila p. Šimková.

V loňském roce se konaly jako každoročně dvě brigády na úklid chaty a jejího okolí (35 lidí).

Činnost v roce 2006:

vymalování chaty
oprava šachty u čističky
natřena téměř celá chata
výměna oken na verandě
výměna boileru
zhotovení přístřešku u zadních dveří
oprava lana lyžařského výtahu

Všem členům i nečlenům, kteří se brigád zúčastnili děkujeme.

Žádáme návštěvníky chaty, aby ji a její okolí udržovali v čistotě a pořádku, neničili vybavení, nestěhovali nábytek z pokojů (dochází k jeho poškození) a v případě potřeby se aktivně účastnili na opravě (např. rozbitá okna, kliky apod.).

Ceny za pobyt se zvýšily pouze pro nečleny. Cena pro dospělého člena zůstává 50,- Kč, cena pro nečlena se mění na 120,- Kč za noc. Děti členů do 18 let zaplatí za pobyt 15,- Kč a nečlenů 60,- Kč za noc. Cena je včetně rekreačního poplatku, který se odvádí OÚ v Deštném.

Jarní brigáda se
konala 26.5.2007.



Plán na rok 2007:

natření zbytku chaty
předělání podlah na pokojích 4 a 5
kolaudace čističky
rozbor vody ve studni
úklid na půdě
výměna tlakové nádoby u vodárny

Bohužel zde musím zmínit i provoz čističky. Ta je neustále zanášena vším, co do záchodu nepatří. Prosím, používejte toaletu k účelu, ke kterému je určena a ne jako odpadkový koš.

Například na podzim ucpaly čistírnu pleny, pocházející od rodiny Křížkových.

Ještě jednou děkuji všem za pomoc s údržbou chaty a přeji pěkné chvíle strávené na Deštném.

Zdeněk Vachek

ZE ŽIVOTA MYSLIVCŮ

Jaro v naší honitbě



S příchodem jarních měsíců, prakticky od konce března, začalo myslivcům období zvýšené pracovní aktivity. Zima nebyla krutá. Zvěř ji přečkala a hledá zelenou potravu. Myslivci provádí čištění krmelců od zbytků starého sena či krmiva i nezbytnou údržbu kazatelen a posedů. Provedli jsme opravu poškozeného oplocení u starších výsadeb a jejich doplnění. Nově bylo zasazeno 50 keřů a 55 vzrostlých stromků. Ty byly v období sucha zalévány a máme radost, že se pěkně ujaly a listnatí. Pro zkvalitnění travnatého porostu byla povláčena louka v Kaltouze a zbavena tak stařiny.



Duben je měsícem, kdy se v honitbě začíná objevovat mladá zvěř, nejdříve zajíci. Koncem dubna a v květnu začíná spárkatá zvěř klást mláďata, srnčata a selata. Objevují se druhé vrhy zajíců, hnízdí bažanti. V této době jde především o klid v honitbě. Myslivci se podílí se svými psy na vyhánění zvěře z pícnin před senosečí, aby bažantí hnízda se snáškou vajíček a malá srnčata neskončila v čelistech a pod koly řezaček. Podle možností by měl být dodržován klid v honitbě. Hlavně psi by se neměli volně pohybovat bez vlivu pána. Klid by měli zachovat lidé na procházkách i jezdci na koních a někteří neukáznění motoristé, kteří si pletou honitbu s terénním závoděním. Největším problémem a zátěží přírodního prostředí velké části regionu Černilova, který se nedotýká jen honitby, zvěře a myslivců, je stávající způsob využívání pozemků k zemědělské výrobě. S úbytkem hospodářských zvířat, redukcí pěstovaných plodin jen na

pšenici a kukuřici na velkých celcích, došlo k výraznému úbytku potravní nabídky pro drobnou zvěř až na kritickou mez. Přispívá k tomu nezdůvodněné totální vysekávání příkopů po obou stranách cest, vysekávání porostů náhonů bez ponechání travnatých okrajů, motorismus, používání hnojiv a zejména chemických přípravků proti škůdcům a plevelům. Řadu týdnů jsme mohli pozorovat jak vypadá půda přeměněná po použití Roundupu na hnědou kulturní poušť v rozsahu několika set hektarů bez jediného zeleného lístku. Tento způsob přípravy pozemků pro pěstování kukuřice zbavil půdu zeleně, zvěř a další živočichy možnosti úkrytu a potravu. Velkoplošné pokračování této ekonomické, ale neekologické technologie by do budoucna vedlo k vymizení posledních zbytků drobné zvěře, ale i dalších živočichů a některých hmyzích a rostlinných společenství.

Společnost HNG přislíbila tuto situaci zmírnit zřízením travnatých pásů podél lesního porostu v lokalitě Kaltouz a podél náhonů. Přislíbeno bylo i větší střídání plodin a zmenšení honů s plodinami na menší celky. Přesto by tento stav neměl být jen starostí myslivců. Podle vývoje situace zvážíme i konání a rozsah podzimních honů. Nepříznivě na stavy zvěře působí i tlak predátorů. Patří sem zejména toulavé kočky, lišky i jezevci, které nelze celoročně lovit. Z ptáků pomineme chráněné dravce. Největšími škůdci ptačích hnízd a mláďat jsou nyní přemnožené straky a v poslední době i krkavci. I přes všechna uvedená negativa myslivci pracují dál. Odchováváme malá káčata, budeme odchovávat bažantí kuřata, ze kterých dospělé bažantí slepice vypustíme do honitby k posílení divoké populace. Práce pokračují i na opravách chovných voliér a zvelebení mysliveckého objektu „U Myšků“.

V měsíci červnu jsme přichystali pro černilovské školáky rybářský den na rybníku v biocentru Kaltouz se soutěží v lovu ryb a střelbou ze vzduchovky. Zajistíme pro školu i ukázkou sokolnictví a sokolnických dravců spojenou s besedou sokolníků i myslivců se žáky na téma zvěř a příroda v našem okolí.

MVDr. Stanislav Špelda

Z HISTORIE SDH HUBÍLES

Hubílesští čerti slaví pětasedmdesátiny

Bylo 29. září 1872. Čibuz se oblékla do svátečního, jak se slušelo na posvícení. Tančilo se a zábava byla v plném proudu, když se okolo jedenácté hodiny dopoledne strhl pokřik – v Hubílese hoří! Nejprve hořelo u Faltysů, odtud se rozšířil oheň na sousední chalupu vdovy Ferbasovy. Chalupa shořela a jiskra přeskočila přes náves na Tomanovo stavení čp. 7, od něhož pak chytl Nýdrův statek čp. 6 a nakonec i nedávno dostavěná Jandíkova chalupa čp. 5. Druhého dne hořelo i ve Vlkově a večer v pondělí vypukl požár v Čibuzi Na Drahách u Hojného a posléze i u Sajdlů. „Avšak sotva nebezpečí minulo, ač oheň nebyl ještě uhašen, většina lidí vrátila se do hospody a tančeno dále. Posvícení je posvícení,“ uvádí pamětní kniha čibuzské fary.

I takové události zřejmě vedly k založení sboru dobrovolných hasičů v Hubílese. Jenže než se tak stalo, uplynulo dlouhých šedesát let. Ještě v té době bylo v Hubílese dost dřevěných stavení, pro které oheň znamenal jistou zkázu.

24. dubna 1932 vpoledvečer vjela do vsi za hlaholu polnice Františka Cardy ověněná stříkačka, kterou vezli Ladislav Bahník a Josef Fiedler. Střelbou je vítal zbrojmistr Josef Jirka. Za doprovodu četných diváků putovala až do Bahníkovy stodoly. „V neděli 27. dubna při cvičení byla stříkačka vyzkoušena, pracovala velmi dobře. Občané byli spokojeni, až na ty, co pumpovali, kteří nadšení nebyli,“ uvádí pamětní zápis hasičů.

Se stavbou zbrojnice se začalo následující měsíc. Nešla prý nikterak rychle, obzvláště ke konci. Zato piva



se vypilo dostatek. Platili ho náhodní zvědaví kolemjdoucí.

A kdy se vlastně rozhodlo o založení sboru v Hubílese? Bylo to na schůzi obce 20. března 1932. O tři dny později se do něj přihlásilo dvacet činných členů a čtyřicet přispívajících. Na další schůzi 2. dubna se stanovila výše členských příspěvků na dvanáct korun ročně a podmínky sboru. Kdo se nedostavil bez řádné omluvenky do třech schůzí a cvičení, měl být vyloučen na tři roky ze sboru. Kdo dobrovolně vystoupil, zaplatil deset korun na výlohy. Vybrané příspěvky posloužily na nákup pracovních obleků, přileb a výstroje. Obecní výbor pak povolil půjčku 5 tisíc korun na zakoupení stříkačky se 130 metry hadic od hasičského sboru ze Sviníšťan u České Skalice. Nyní už historickým exemplářem se hasiči můžou pochlubit i dnes.

„Do slavnosti, která byla 10. července, byla stavba zbrojnice dokončena. Při slavnosti bylo provedeno cvičení se stroji, kterého se zúčastnili okolní sbory. Celkový počet krojovaných účastníků činil 176. Ze slavnosti a různých zábav, divadelních představení získal sbor dost finančních prostředků na uhrazení veškerých dluhů, které vznikly na vybavení sboru,“ připomíná další zápis hasičů.

Další slavnost se uskutečnila za účasti okolních sborů z Jaroměře, Skalice, Smiřic, Libřic, Smržova, Holohlav a Habřiny v roce 1938. Při různých slavnostech a cvičeních okrsku se prý hasiči z Hubílesa umísťovali vždy na prvních místech a vysloužili si přezdívku „hubílesští čerti“.

Nezahálají ani současní hasiči, kteří se při brigádách starají o to, aby vesnice vypadala k světu. V poslední době díky nim v Hubílese přibýlo i nové hřiště na nohejbal, dřevěné atrakce pro děti, udírna a letos v dubnu tamní sociální zařízení. Letošní pětasedmdesáté výročí založení sboru si hasiči připomenou v létě. Součástí oslav se zřejmě stane i druhý sraz rodáků. Při tom minulém v roce 2002 byla odhalena obecní zvonička s novým zvonem, který nahradil zvon sv. Jana Nepomuckého z roku 1868. Ten v roce 1942 podobně jako v jiných obcích zabavili Němci pro účely zbrojního průmyslu.

JANA KREJČOVÁ

za využití pamětních zápisů hasičů

Z ČINNOSTI SDH HUBÍLES V ROCE 2006



Na výroční valné hromadě si členové sboru dali za úkol zrealizovat různé akce, a to zejména vybudování sportovního antukového hřiště pro volejbal a nohejbal v Hubílese. Bohužel prvním, ale nezbytným krokem, muselo být skácení smuteční vrby, která svým stavem ohrožovala bezpečnost osob.

Hřiště bylo vybudováno v první polovině roku 2006. Slavnostnímu otevření, jehož součástí byla soutěž v nohejbalu družstev, byl přítomen zástupce obce, bývalý starosta Ing. Kupka. Práce na úpravách hřiště pak pokračují i v roce 2007. Na jaře byl pokácen topol, bylo vybudováno sociální zázemí. Na stávající budově bylo provedeno zakrytí obvodních stěn proti nepříznivému počasí a jako opatření proti hlučnosti. Veškeré náklady na materiálové zabezpečení těchto akcí nese Obec Smržov, realizace probíhá svépomocí ve volném čase členů SDH. Velmi využívaným zařízením se stala udírna. Prakticky při všech oslavách, a to i soukromých, je využívána ke spokojenosti všech zúčastněných.

Již tradičně uspořádal SDH Hubíles společenský ples, který se tentokrát konal ve Smržově na koupališti. Jako každoročně, i v roce 2006, pak uspořádal SDH za spoluúčasti obecního úřadu dětský den spojený se soutěžemi a bohatým občerstvením.

Pro rok 2007 má SDH Hubíles v plánu i nadále se podílet na úpravě a údržbě veřejného prostranství. Z kulturní činnosti pak plánuje, vedle již tradičních akcí, účast na IV. celorepublikovém srazu hasičstva, který bude spojen s výstavou historické hasičské techniky. Tato slavnost se bude konat 15. a 16. června v Litoměřicích na Výstavišti zahrady Čech. Vedle členů sboru se výstavy mohou zúčastnit i ostatní zájemci v rámci okrsku.

V rámci oslav 75. výročí založení SDH v Hubílese plánuje SDH slavnost spojenou se setkáním rodáků, o jejímž termínu budou občané předem vyrozuměni.

Jaroslav Vít

Oprášeno z kronik

ZAPOMENUTÁ HISTORIE ČERNILOVSKÉHO ŠKOLSTVÍ (část první, 1570 – 1713)



Před několika lety jsem se rozhodl, že posbírám ztracené střípky dat a sestavím z nich příběh o černilovském školství. Někdy pomohla šťastná náhoda, jindy se vzácná stopa objevila až po důkladném prozkoumání téměř nečitelných rukopisů. S každým objevem však vzrůstala moje radost nad pestrostí této kapitoly z dávných dějin Černilovska.

Nejstarší školy vznikaly při klášterech a vzdělání bylo dlouhou dobu výsadou urozených a bohatých. Venkovským dětem většinou nezbyvalo, než aby si osvojily převážně zemědělské dovednosti či řemeslnickou zručnost svých rodičů. Konkrétně v Černilově stál však již před rokem 1271 kostel a právě kněží představovali nejvzdělanější vrstvu feudální společnosti. Na farách začali vyučovat náboženství (katechismus) a časem získali i právo navrhnout správce (učitele) nově zakládaných farních škol. Prvními učiteli bývali často zvoníci, které předtím farář naučil číst, psát a počítat.

V dobách vlády Karla IV. bylo v pražském arcibiskupství 1914 far a z nich dobrá třetina byla zaopatřena školami (B. Balbín). Farní školy máme doloženy např. v Hradci Králové, Jaroměři (1374) a Dobrušce (1361). Černilov patřil původně panovníkovi a v letech 1343 až 1353 jej vlastnil mnišský sbor mansionářů, který trvale zajišťoval zpěv při Svatovítském chrámu v Praze. My můžeme bohužel jen doufat, že v obci, na niž měl zájem sám český král, stála už tehdy alespoň skrovná chalupa určená k vyučování venkovských dětí. Během husitských bouří byla řada kostelů a škol rozbořena, ale mezi prostým lidem se postupně rozšiřovala znalost Bible a spolu s ní i schopnost čtení a psaní: „Nikdy ve veřejném životě řeč česká nezněla tak čistě a silně, stručně a jasně zároveň jako ve věku patnáctém“ (J. Vlček). Obyvatelé Černilova se začali hlásit k husitskému odkazu (přijímání pod

obojí) a právě utrakvistických škol, které formálně spravovala univerzita, bylo v Čechách nejvíce. Další rozkvět školství přineslo období renesance a humanismu. Obsah vzdělání tehdy tvořilo především náboženství, základy čtení, psaní a počítání, zpěv a pro rolníka nezbytné znalosti o hospodaření, pěstování plodin, chovu dobytka, včel, pěstování lnu, ovoce apod. Převládalo mechanické paměťové učení a žákovskou pomůckou byly voskové tabulky s rydly, papír, kalamář, pero – brk a inkoust.

Roku 1588 byly na smiřickém panství, které tvořilo 42 obcí, celkem čtyři školy: v Černilově, Čibuzi, Holohlavech a Jásenné. Děti z nejhudších rodin a sirotci z celého panství mohli navštěvovat **kamennou školu v Holohlavech**, a to díky finanční podpoře Barbory z Bíbrštejna (1569 – 1585): „Do školy chudých lidí děti, kterýchž by rodiče odchovati sami nemohli, z téhož panství aby se tam přijímaly, ke cti a chvále Pána Boha dobrým a pobožným věcem aby se vyučovaly. Rektor aby toho pilen byl, aby mládež ke všemu dobrému a chvalitebnému vedena byla tak, aby potom vrchnosti své světské i jiným lidem dobře se trefiti a hoditi mohla.“ Docházka do škol byla dobrovolná a děti musely mít souhlas své vrchnosti. Pro úplnost dodejme, že holohlavskou školu nechal vystavět předchozí majitel smiřického panství, manžel Barbory z Bíbrštejna, Vilém Trčka z Lípy (1540 – 1569).

Příběhy černilovských kantorů

První písemné zmínky o škole v Černilově pocházejí z roku 1570. V úterý na den Sv. Havla bylo sepsáno „spravení a snesení, jakby se černilovské záduší, kostel, fara, škola a kněz, opatrovati mělo“. Mimo jiné je zde zmiňována povinnost Černilovských, Librantických, Výravských, Bukovských a Lejšovských zajistit sběr dříví a svoz otýpek pro potřeby kostela a farní školy. Téhož roku je rovněž poprvé doloženo, že černilovský kantor vedl zpěv při mších v kostele sv. Michala Archanděla v Libřicích a místní osadníci mu za tuto službu platili ročně 1 kopu míšeňských grošů. Za školní práci pak dostával od rodičů dětí příspěvek na živobytí převážně v naturáliích. Kromě vyučování a provozování hudby

*224: 1570 gylt kostel za obzřimny Divalisfo v škol Jana Hora
Kostela, na kteréz gje domiz" Kantor čjona*

Záznam o černilovské farní škole v urbáři smiřického panství z roku 1588: „V též vsi jest kostel založení svatého Štěpána, fara a škola, na kteréž jse kněz a rector chová.“

v kostele i při lidových slavnostech se kantoři věnovali obecnímu písařství – sepisovali žádosti, supliky, vyplňovali formuláře a psali dopisy vrchnosti a úřadům.

■ Jiřík Paschal Úpický (kantor v Černilově před rokem 1599)

Prvním černilovským kantorem, jehož jméno známe, byl Jiřík Paschal Úpický (* cca 1565 † před 1639). Po absolvování školy v Úpici se stal v letech 1588 až 1592 rektorem a školním správcem ve Velkém Třebešově a Velkém Barchově. Rozhodně pak stojí za zmínku, že vyučoval „počátkům literního umění“ také budoucího majitele těchto vsí, Jana mladšího Dobřenského z Dobřenic. Poté nastoupil jako školní správce v Černilově a „jsa v té povinnosti drahně let, dobře jest chvalitebným a libým obcováním ctně a šlechtěně všemi obyčeji, jakž se na dobrého a poctivého muže sluší, zachoval, žádné po sobě vády neb ostudy nepozůstavil.“

I z Černilova ovšem Jiřík Paschal odešel a roku 1599 byl přijat mezi sousedy Dobrušky. V tomto největším městě opočenského panství vykonával funkci radního písaře, výběrčího zádušního platu, proviantního nad obilím a dlouho se těšil důvěře samotného regenta trčkovských panství Jindřicha mladšího Kustoše ze Zubří a Lipky. Na podzim 1625 však došlo k vyloupení městské pokladny, umístěné v důkladně zabezpečeném radničním sklepení: „Ke kterýmžto penězům skrze několik zámkův jíti se muselo a nižádnému zámku nic uškozeno není... Sklep, v němž ta truhla s penězi byla, jest místo zvláštní, do něhož se obecně nechodí, než toliko osoby z ouřadu a písař jejich radní.“

Právě Jiřík Paschal byl coby hlavní podezřelý postaven před nezávislý soud v Novém Městě nad Metují. Přiznal, že se stýkal s bábou hadačkou Kateřinou Štěřbovou ze vsi Mezilečí a s její dcerou a že u nich ukryl kus svého kabátu s klíčem, který se hodil k vykradené

truhlici. Ke krádeži peněz však dodal, že „on tím vinen není, že kdo jest tím vinen, má pokoj“ a že Dobrušští se o pachateli nedozvědí dříve, „než až bude on pod zemí“. Hadačka Štěřbová úředníkům prozradila, že ji radní písař prosil, aby mu pomohla před právem a vrchností obstát. Na to prý odpověděla: „Můj milý, co mne k tomu máš, však jsi to udělal s tvým synem. A o tom nejlepší ty i on víš!“ Během dalších výsledků vyšlo najevo, že si klíče vypůjčoval od dobrušského servuse (tj. sluhy), „světnice radní otevřené nechával a ty klíče přes jeden den, dva dny i do třetího dne u sebe míval.“ Občas v radnici také nocoval sám nebo se synem, což zdůvodňoval množstvím úřední práce. Přitom podle radního Jana mladšího Prokūpka „písař městský Jiřík Paschal žádných tak prací těžkých a velikých neměl, že by v rathauze musel nočním časem zůstávati a tam líhati.“



Obviněný však obdržel i „vysvědčení dobrého chování“ ze svého dřívějšího působiště v Černilově: „Aby všelikteraké řeči, kteréž by proti cti a poctivosti dobré vedeny byly, přestaly, protož my rychtář a konšelé vsi Černilova oznamujeme, že jest před nás předstoupil slovtuný muž Jiřík Paschal Úpický, souseď z města Dobrušky, nás za to slušně žádajíc, abychom jemu ku potřebě jeho list, jak jest se mezi námi choval, vydali. My té

věci pováživše tak činíme...“. Nakonec uzavřeli, že „na něho ničehož toho, což by jemu a jeho věrné službě i poctivému zachování mohlo škodné býti, nevědí než všeckno dobré“.

Soud v Novém Městě nad Metují byl sice k bývalému písaři shovívavý, ale dobrušští radní se koncem listopadu 1626 odvolali k majiteli panství Janu Rudolfovi Trčkovi z Lípy. Ten předal všechny spisy pražskému apelačnímu soudu a dohledem nad vyřízením záležitosti pověřil svého agenta Voseckého. Měsíce však plynuly a „nejvyšší páni soudci“ stále o věci nerozhodli. Na upomínku z Dobrušky z konce října 1627 agent Vosecký reagoval slovy, „že se nyní pro sbírku vína na právě nesedí (tj. nesoudí), jak po sbírce bude, že se ta věc vyřídí“. Ale nevyřídila a k urychlení řízení nepomohl ani úplatek dvou kapounů a širokého tolaru.

Jisté a poněkud překvapivé je, že Jiřík Paschal působil už roku 1629 opět jako radní písař v Dobrušce. Jeho syn, krejčí a soukeník Tobiáš (* asi 1614) byl později zvolen obecním starším a purkmistrem a i další z rodu Paschalových zastávali významné funkce ve veřejném životě: Jiří Josef Paschal byl roku 1713 farářem v Červeném Kostelci, Václav Jan Paschal z Liliensternu († 1756), rodák z Dobrušky, vystudoval lékařství v Praze a stal se postupně fyzikem slánského, rakovnického a mladoboleslavského kraje a děkanem pražské lékařské fakulty. Jeho bratr Karel Paschal z Liliensternu († 1769) byl postupně lékařem hraběte Trautmannsdorfa v Litomyšli, fyzikem královéhradeckého kraje a tajemníkem lékařské fakulty v Praze.

■ Mikuláš Kučera Třebechovský (zm. v letech 1626 – 1636)

V listopadu 1622 byla Karlova univerzita odevzdána jezuitům a tím skončila i její správa českého školství v zemi. Bylo nařízeno, „aby rektorové, kantoři a jiní školní správcové byli v poslušenství a správě arcibiskupství pražského (od roku 1664 biskupství hradeckého) a mládež aby katechismu téhož náboženství přiučovali a žádného cizího učení a sektářství aby neužívali ani jiných k tomu nevedli“. Učitelem směl být jen katolický křesťan, od něhož při nástupu přijal místní farář vyznání víry. Mikuláš Kučera přišel do Černilova z Třebechovic, kde žili jeho předkové a

kde zřejmě získal i základní vzdělání. V září 1626 byl požádán černilovskými radními o zapečetění zmiňovaného vysvědčení, vydaného pro jeho předchůdce Paschala: „Nemaje my pečeti naší, dožádali jsme Mikuláše Kučery Třebechovského, ten čas správce školy naší černilovské, že jest sekret svůj, kteréhož užívá, k tomu listu vědomě přitisknouti dal.“ Tehdy bylo mladému kantorovi asi dvacet let, brzy se oženil, ale jeho manželství dlouho netrvalo. V roce 1636 koupil ještě jako rektor černilovský s povolením vrchnosti zahradu v Libřicích od Jakuba Konečného za 202 kop míš. grošů a téhož dne přikoupil k zahradě jeden prut pole s kusem palouku od Jana Krejzla.

V roce 1647 vyměnil libřickou zahradu za grunt Václava Pechana ve Výravě čp. 3. K živnosti dostal přidán vůz s příslušenstvím, stůl a policie světnici. Už následujícího roku však prodal část nové výravské usedlosti Jiříkovi Dlouhému a ponechal si jen klisnu s hříbětem, vůz, pluh, brány a řezačku hrachu. Ve Výravě žil se svou druhou manželkou Dorotou a jako jeden z mála stoupců katolické církve byl pověřen kostelnictvím. Tehdejší kostelníci pečovali nejen o samotnou budovu kostela, ale i o zádušní účty. Při dosazení do úřadu proto museli přísahat, že „budou věci kostelní bedlivě opatrovat, za sebou milodary nezadržovat a nepřivlastňovat“.

Začátkem roku 1653 koupil Mikuláš Kučera statek na Starém Plese, kam se i s rodinou odstěhoval a dosud užívanou část výravské usedlosti prodal Jiříkovi Malému z Libníkovic. Ačkoliv sám se již řadu let kantorství nevěnoval, mezi jeho potomky touha po vzdělání přetrvala. V roce 1729 bylo jistému Jiříkovi Kučerovi z Černilova dovoleno dát syna na studie, ale toliko usque ad rethoricam (až po rétoriku), a v roce 1835 byl Josef Kučera jmenován pomocníkem smiřického učitele Ignáce Pohla.

■ Samuel Chrudimský (zm. roku 1651)

O dalším černilovském rektorovi víme jen díky záznamu v soupise poddaných podle víry z poloviny 17. století. Narodil se kolem roku 1611, pravděpodobně vychodil školu v Chrudimi a jeho o pár let mladší

manželka Kateřina byla stejně jako on katolického vyznání. Můžeme se tedy právem domnívat, že v době, kdy se ještě více než 95 % obyvatel Černilovska hlásilo k víře svých otců, byl právě Chrudimský oporou jezuitů a smiřické vrchnosti při provádění rekatolizace. Navzdory všemu úsilí posílali rodiče své děti do katolické školy neradi, a tak v Černilově a přískolených obcích většina lidí neuměla číst ani psát a své podpisy nahrazovali křížky.

■ Jakub Ferdinand Bek (zm. v letech 1694 – 1700)

Mnoho nevíme ani o původu dalšího učitele. Možná byl příslušníkem selského rodu Bekových z Libřic, možná pocházel z okolí Dobrušky. V roce 1691 byl kmotrem jakéhosi nemanželského dítěte ze Smiřic a později je již v latinsky psaných záznamech uváděn jako „Jacobus Ferdinandus Beck, cantor czerniloviensis“. Stejně jako jeho předchůdci i pozdější kantoři užíval pod Kaltouzem louku, z níž odváděl černilovskému záduší roční nájem ve výši 30 míš. grošů. Se svou manželkou Kateřinou měl nejméně čtyři dcery: Marii Eleonoru Kateřinu (* 1694), Magdalenu (* 1696), Annu Johanu Dorotu (* 1697) a Veroniku Terezií Marii (* 1699). Všechny se narodily v Černilově a mezi jejich kmotry nechyběli vrchnostenští úředníci ze smiřického zámku s rodinnými příslušníky. Sám kantor Bek byl v černilovské matrice zmíněn naposledy jako svědek roku 1700.

O budově farní školy



Do dnešních dní se zachovala pečlivě vedená zádušní kniha Černilova s pravidelnými přehledy vydání na farní školu. V roce 1688 byl například vystavěn nový komín, koupěna závora, 2 skobičky a hák ke dvířkům, spraven plot, vymazán kus stěny, zhotoveny 4,5 kopy rákosových došků a spravena střecha. O rok později „jsouce škola černilovská neb obydlí kantorovo na stavení hrubě sešlá a pro oheň nebezpečná, bezelstně se dáti spraviti musela, od kteréžto správy tesařům, mazačům a za dříví koupené dle sečtení vydáno 11 kop 34 míš. grošů a 6 denárů“. Podobné, i když méně nákladné opravy se prováděly i

v dalších letech (roční vydání většinou dosáhla jen pár desítek grošů). Jednou byly koupeny hřebíky na pobíjení střechy nebo cihly na nová kamna, jindy vyrobeno nové okno ve světnici nebo spravena dvě stará, došlo i na výrobu školních lavic a stolu, vědra, okovu, jeřábku a řetězu ke studni. Ze zádušních peněz se hradily také opravy komory, stodoly, chléva a stájí u školy. Platilo se místním nádeníkům a kovářům, smiřickým a třebechovickým sklenářům, hrnčírům a bednářům, ale i kominíkovi za „vysmejčení“ komína. Přes veškeré opravy stará dřevěná škola chátrala a v roce 1713 už obec musela vážněji uvažovat o stavbě nové.

Použité prameny:

Farní archiv Černilov:

přehled povinností ke kostelu, faře a škole (1570)

Městské muzeum Dobruška:

přepisy starých městských knih, pořizené PhDr. Václavem Matoušem

SOA Zámorsk:

fond Velkostatek Smiřice, kn. 1113, zádušní kniha kostela v Černilově (1688 – 1734); kn. 3097, gruntovní kniha rychty libřické (1590 – 1688); kn. 3218, urbář smiřického panství (1588); kn. 3219, urbář smiřického panství (1619);

fond Sbirka matrik, sign. 42-3, matrika narozených farního obvodu Holohlavy (1683 – 1723)

Výběr z použité literatury:

DVORSKÝ, F.: Paměti o školách českých. Praha 1886

MATOUŠ, V.: Historky z dobrušských právních manuálů I., II., Dobruška 2005

MATUŠÍKOVÁ, L. a kol.: Soupis poddaných podle víry (Hradecko - Bydžovsko). Praha 2000

ŠAFRÁNEK, J.: Školy české. Praha 1913

ŠTVERÁK, V.: Stručné dějiny pedagogiky. Praha 1983

ZEMAN, J.: Z paměti Smiřic nad Labem. Smiřice 1911

Martin Kareš

O LIBRANTICKÉM VĚTRNÉM MLÝNĚ

Podle záznamů p.Horáka: „Na jižní straně obce na kopci, kde se dnes říká „Na povětráku“, byl v r. 1855 postaven větrný mlýn. Majitel pozemku, sedlák Toman povolal tesařského mistra od Dubence, který byl odborníkem na tyto stavby. Budova měla čtvercový půdorys o délce strany 5,60 m a výšku 10,70 m. Poschodí byla dvě: v prvním šalanda, mlýnice a brzda, v podstřeší se nacházelo soukolí a mlýnské složení. Vpředu, vpravo nahoře, z budovy vyčnívala silná dubová hřídel, ve které byly ve vydlabaných otvorech provléknuty dva trámy 16 m

dlouhé, které byly šikmo otesány, a v nich zase v dlabech provléknuty příčky ráků. Blíže ke hřídeli byly rámy pobité prkny a na koncích prázdné, aby se podle síly větru vyplňovaly. Když jste stáli před křídly, otáčela se proti směru hodinových ručiček a otočila se jednou za 10-20 vteřin. Křídlo bylo 8 metrů dlouhé a na konci 2,40 m široké. Stavba spočívala na silném kříži z trámů položených na pískovcových kvádrech.

Asi v roce 1860 změnil mlýn majitele, který v jeho blízkosti vystavěl chalupu. První světová válka oživila upadající provoz na větrníku, jak se tehdy mlýnu říkalo. Po válce zájem o mletí ochabl, protože nemohl konkurovat výrobkům moderních válcových mlýnů. V r. 1921 majitel a mlynář Josef Uhlíř zemřel a větrník tak ztratil svého pečlivého ochránce. Nový majitel František Prokeš počítal s tím, že mlýn rozboří na palivo a v chalupě ubytuje nájemníky pro svoje hospodářství. Státní památkový úřad však zboření mlýna nepovolil. Větrný mlýn vzal pod svoji ochranu, ale nikdo se o něho nestaral a zub času začal hlodat.



4. července 1929 se přehnala naším krajem hrozná vichřice, která mlýnem pootočila a poničila střechu. To uspíšilo jeho chátrání. Nejprve se začaly bortit trámy na křídlech, která po čase upadla. 4. dubna 1940 se zřítíla vlivem větru zbývající křídla se zpuchřelým koncem hřídele. Tím typický znak mlýna zmizel úplně. Potom vypadal jako obyčejná bouda. V r. 1943 přijeli dva architekti z Technického muzea v Praze. Po několik dnů prováděli kreslení plánů celého mlýna mimo vnitřní zařízení. Celá stavba byla přesně změřena a byly vypracovány přesné a podrobné plány větrníku. Tím se prakticky uzavřel osud librantického mlýna.

V roce 1947 koupil za 5.000 K. od Prokšových větrník p. Žaloudek se slibem, že ho uvede do pořádku. Ale nestalo se tak a ještě téhož roku přistoupil k jeho zbourání. Je škoda, že jedině, co po mlýnu zbylo, je jen několik fotografií, obrazů a plánů.“



Když pan Josef Horák tuto zprávu psal, nemohl tušit, že po 60 letech od zániku mlýna se na jeho věrnou repliku (sedmkrát zmenšenou) budou moci podívat všichni obyvatelé i návštěvníci Librantic. V neděli 22. dubna tuto stavbu umístil na své zahradě p. Josef Lukášek, který celý mlýn postavil. V budoucnu budou ještě na zahradu přemístěny mlýnské kameny, které se jako jedině z původního mlýna zachovaly.

Jaroslav Bortlík

LEJŠOVSKÁ OSÍDLENÍ

Soupis popisných čísel a jejich obyvatel
v obci Lejšovka. Stav k roku 1992.

napsal: **Zdislav Vrabec**
pokračování - 6. díl

Dům č. 33

Volákův grunt č. 8 byl v roce 1848 již v majetku Jana Hlušičky a po roce došlo k dalšímu dělení včetně polí, tentokrát na dvě stejné poloviny. Druhá část obdržela nové číslo a koupil ji švagr Hlušičky (oba z Chlomku), Josef Vrabec s manželkou roz. Pourovou (z Votuze). Přistěhoval se dvěma sestrami a jediným synem Josefem. Josef Vrabec II si vzal první ženu Kateřinu, roz. Kvíčerovou. Měli 4 děti, všechny se zařídily jinde (3 v Libranticích). Druhá žena Josefa Vrabce byla Lorencová z Pustin. Z dalších narozených dětí Anna se vdala

do Libřic, Marie do Divce a František zůstal doma. Po smrti Josefa Vrabce se matka znovu provdala, narodily se další dcery, Antonie a Anežka, příjmením Kopáčkovy. František Vrabec, syn z druhého manželství, se až po první světové válce oženil s Annou, roz. Mervartovou (z č. 46). Synové Oldřich a Zdislav. Zdislav Vrabec se oženil v roce 1962 s Danuší Součkovou (z č. 5) a mají dceru Danu a syna Vítězslava.

Dům č. 34

V roce 1851 vystavěl Josef Eliáš a Anna. Pak dům prodali a odstěhovali se do Hradce Králové. Stavení koupil Josef Konečný s dcerou Annou a synem Václavem, který se v r. 1884 oženil. Vzal si Marii Binarovou z č. 55. Jejich dcera Marie se vdala za Josefa Rezka ze Smržova. Dcera Rezkových Marie jim zemřela ve 12 letech. Syn Jaroslav odešel, syn Josef zůstal doma hospodařit. Josef Rezek (nar. 1912), manžel Marie z Nepasic, syn Josef, který se odstěhoval na Jičínsko. Rodiče nevstoupili ani s vyměněným polem do JZD a po jejich smrti syn prodal usedlost Václavu Kozlovskému.

Dům č. 35

V roce 1852 zde byli prvními obyvateli Michael Hofman s manželkou Marií. Syn se pak oženil do Vlkova a novými majiteli se stali Jan a Marie Tomáškoví. Měli syny Josefa a Jana. Dcera Anna se vdala za Václava Vávru, původem z Podbezdězí, který vojákoval v Josefově. Měli pět dcer a nakonec syna Václava, který dvouletý zemřel. První dcera Cecilie přešla do č. 42, další Marie s mužem Františkem Rydlem načas také tam. Anna se vdala za Josefa Rydla do nového čísla 66 a odtud do pohraničí, Ludmila do Libřic a Zdeňka nejdále. Jejich otec sám dlouho odolával JZD, až mu byl hospodářský majetek násilím odebrán. Do roka nato zemřel. Později byly budovy rozbořeny a JZD na jejich místě vystavělo obydlí pro zootechnika. Od 2.1.1969 se stal uživatelem Bohumil Jirásek ml. z č. 6 s manželkou Miloslavou, roz. Sedláčkovou. Dcery Ivana a Pavlína. Z č. 6 později k synovi přišli bydlit i rodiče.

pokračování příště

HISTORIE VE SKALICI...

Dáváme Vám k nahlédnutí fotografické snímky z dob dávno minulých. Takto vypadala Skalice, Skalička a Čibuz na začátku 20. století. Mnoho pamětníků již nežije, ale současníci se jistě rádi podívají a porovnají minulost a dnešní pohled na obce.



Na snímcích (shora): Skalice, Skalička, Čibuz

Přijďte se podívat

Zveme co nejsrdečněji všechny příznivce zábavy a kultury na tradiční divadelní představení – pohádku

Hátino popletené čarování

v podání členů našeho divadelního kroužku.



**10. června ve 14:00 hod.
v místní sokolovně**

Po pohádce členové místního Sokola připravují pro naše nejmenší Dětský den v prostoru u sokolovny.

Přijďte se pobavit a zasoutěžit!!

POZVÁNÍ NA FARNÍ DEN

Již dnes zveme všechny čtenáře na tradiční **Farní den do Černilova**, který se bude konat **26. srpna**. Ve farní stodole, na dvoře a v zahradě bude pro všechny přichozí připraven program, při kterém si na své přijdou všichni bez ohledu na věk. Na závěr dne proběhne v kostele sv. Štěpána koncert.

Srdečně zvou pořadatelé!

ČERNILOVSKÝ PAŘEZ 2007

Připravujeme již 12. ročník, tentokrát bude v sobotu **11. 8. 2005** na sportovním areálu „u dolejšáku“ v Černilově.

Dvacet pět tříčlenných týmů změří své síly v netradičních disciplínách.

Soutěžícím se můžete stát i vy!

Sestavte tříčlenný tým, ve kterém nerozhoduje pohlaví ani věk, vymyslete si název týmu a přihlaste se po 1. 7. 2007 u Jiřího Šulce ml. - tel. č.: 495 431 624, nebo Františka Kerharta - tel. č.: 495 431 358. Startovné: 200Kč/tým.

Dolejšáci

REDAKCE ČTENÁŘŮM

Milí čtenáři zpravodaje, určitě jste přivítali barevnou verzi zpravodaje. V minulosti jsme poukázali na neutrální obrazové téma titulní strany, zdůvodněné tím, aby se kterákoliv obec mikroregionu necítila poškozená použitím námětu z druhé obce. Rozhodli jsme se tento přístup změnit a umístit na titulní straně i snímky z kterékoliv obce mikroregionu. To ovšem předpokládá mít k dispozici dostatečný fotografický fond. A ty nejlepší snímky můžete redakci poskytnout právě vy, kteří v jednotlivých obcích žijete a nejlépe víte, co stojí za zveřejnění.

Pokud máte k dispozici barevné snímky (exteriérů, objektů souvisejících s historií, ale i ze současných událostí v obci), prosíme o jejich zapůjčení (budou vráceny) redakci, abychom měli pro budoucí čísla zpravodaje z čeho vybírat. Snímky uvítáme samozřejmě ze všech ročních období. Fotografie můžete předat na OÚ Černilov, nebo kterémukoliv členu redakční rady.

Děkujeme za spolupráci.

BEZDRÁTOVÝ INTERNET

DVANÁCT DOBRÝCH DŮVODŮ PROČ ZVOLIT NAŠE SLUŽBY:

1. **BEZPLATNÁ** konzultace návrhu připojení a tarifu
2. **ZDARMA** zřízení pro více uživatelů
3. **MOŽNOST** programu "na míru"
4. **POŘIZOVACÍ NÁKLADY** již od 1,- Kč
5. **NULOVÉ** aktivační poplatky
6. **INSTALACE** na klíč
7. **ZDARMA** změna tarifu
8. **NEOMEZENÝ** objem přenášených dat
9. **PŘIPOJENÍ** k internetu 24x7 - tedy nepřetržitě !
10. **CENA** připojení již od 195,- Kč
11. **RYCHLOST** internetu až 7 Mbit/s
12. **RYCHLÁ** servisní odezva - sídlíme v Mikroregionu Černilovsko



POKRYTÉ OBCE:

Černilov	Rusek
Librantice	Libřice
Skalička	Smržov
Bukovina	Hubiles
Dolní Černilov	Újezd
Horní Černilov	Skalice
Lejšovka	Divec

Frýba NET

Jan Frýba
503 43 Černilov 103
tel: +420 775 377 760
mail: info@fryba.net
web: www.fryba.net

Využijte i Vy všech výhod sítě Frýba NET !

PNEUSERVIS MAREK

551 01 Jaroměř, Hradecká 315

PRODEJ PRO OSOBNÍ, NÁKLADNÍ A ZEMĚDĚLSKÉ VOZY,
NAKLADAČE, NOVĚ 4x4, MOTO, ALU A OCELOVÉ DISKY.

TRAKTOROVÉ PNEU RADIÁLNÍ S DUŠÍ

21,3 R24	FD- 14A	150B	13.126,-
23,1 R26	F- 37	153A6	14.996,-
16,9 R30	F- 43	136A6	7.962,-
650/75 R32	DT- 43	172A8	28.697,-
30,5 LR32	DT- 44	172A8	32.845,-
18,4 R34	DE- 13	144A8	10.366,-
18,4 R38	DE- 11	146A8	10.601,-
710/70 R38	DT- 20	166A8	27.475,-
9,5 R42	F-269	115A6	5.420,-
11,2 R44	DE- 15	140A8	6.412,-
9,5 R48	DE- 17	129A8	6.046,-

BEZDUŠOVÉ

1052 R25,	SB-1	165A8	42.471,-
(66x43 R25)			
620/70 R42	DT-19	160A8	28.092,-
420/85 R28,	DT-151	139A8	6.462,-
(16,9 R28)			

uváděné ceny jsou bez DPH

TRAKTOROVÉ PNEU

6,50 - 16	D - 66	6PR	1.395,-
7,50 - 16	R - 31	8PR	1.525,-
11,2/10 - 24	R - 15	8PR	3.189,-
12,4/11 - 24	R - 15	8PR	4.092,-
14,9 - 24	R - 14	8PR	5.130,-
14,9/13 - 28	R - 15	8PR	5.664,-
16,9/14 - 28	R - 15	8PR	6.771,-
16,9/14 - 30	R - 15	8PR	7.462,-

PNEU TRAKTOROVÉ, SPECIÁLNÍ A NA LESNICKÉ STROJE

16,9/14 - 28	R - 15	12PR	8.168,-
16,9/14 - 30	R - 15	14PR	9.206,-
16,9/14 - 30	R - 69	14PR	11.538,-
18,4/15 - 30	R - 11	12PR	8.840,-
18,4 - 34	R - 62	16PR	13.126,-
18,4 - 38	R - 11	16PR	15.508,-
500/70 - 20	P-284	16PR	10.319,-
530/70 - 21	VI - 3	12PR	11.172,-

NAKLADAČE

10,0/75 - 15,3	VL - 30	10PR	2.273,-
12,5 - 18	R-63	12PR	5.118,-
14,00 - 24	R-64	20PR	11.819,-
15,5 - 25	R-67	12PR	9.256,-
17,5 - 25	F-668	16PR	13.370,-
18,00 - 25	F-154	32PR	25.521,-
20,5 - 25	R-66	16PR	20.391,-
20,5 - 25	R-66	20PR	21.151,-
26,5 - 25	FBEL-199	28PR	50.672,-
21,00 - 28	DF-27	24PR	32.235,-
21,00 - 33	VF-166A	32PR	39.134,-

SPECIÁLNÍ NABÍDKA

11.00 R20 16PR KAMA 4.390,-

**NEJLEVNĚJŠÍ PNEU - NOVÉ
VÝHODNÉ CENY !
NAVŠTIVTE NÁS V JAROMĚŘI**



Tel.: 603 583 581, 603 390 509

e-mail: Marek-keram@seznam.cz



NABÍDKA NEOMEZENÉHO PŘIPOJENÍ K INTERNETU

Přednosti sítě SPAIRNET:

- vysokorychlostní připojení k INTERNETU
- časově i **datově neomezené** připojení
- připojení 24 hodin denně 7 dní v týdnu
- komplexní nabídka služeb pro domácnosti i náročná firemní řešení
- připojení od **firmy sídlící v místě Vašeho bydliště**
- **instalace a aktivace služby ZDARMA**
- individuální přístup a vytvoření řešení na míru dle potřeb zákazníka
- **nízká latence připojení** - vhodné pro multimediální aplikace, VoIP a hraní On-Line počítačových her
- **několikaletá zkušenost** s provozováním počítačových sítí
- záruka kvalitního zpracování a bezproblémového provozu
- ceny připojení již od 250,- Kč
- poskytování služby není vázáno smlouvou - **ŽÁDNÁ SMLOUVA**

POZOR: nově pokryté lokality!

Signálem jsou zcela pokryty obce Borovice, Bukovina, Černilov, Divec, Libníkovice, Librantice, Libřice, Horní Černilov, Dolní Černilov, Újezd a Výrava. Připojení lze také realizovat částečně v obcích Čibuz, Králova Lhota, Lejšovka, Skalice a Smržov.

Provozovatelem sítě SPAIRNET je:

TEL.: + 420 604 284 561
Mail: petr.sramek@spcom.cz
Web: <http://spairnet.spcom.cz>

Petr Šrámek - **SPCom**
Černilov 327, 503 43
IČ: 735 75 712
DIČ: CZ8204013048





Z mateřské školy v Číbuzi (str. 7)



Lampiónový průvod v Lejšovce (str. 12)



Lampiónový průvod v Libřichách (str. 13)



Čarodějnice ve Smržově (str. 13)



Dvoreček na procházce (str. 16-17)

Malování na Dvorečku (vlevo, str. 16-17)



kompletní informace a ceník na www.the-pictures.wz.cz

Tomáš Hejtmanek **the-pictures**
audio • video • záznam • úpravy

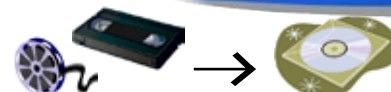
e-mail: thejtmanek@seznam.cz
telefon: 736 283 418



LP/SP desky, MC kazety a magnetof. pásky na CD / MC jen za **1,50/min.** + 40,-/disk

Máte dlouhé a nudné video z dovolené a rádi byste z něj měli dynamický film, který by bavil vás i vaše přátele?

Využijte letní akci **-20%** na stříh videa!!!



videokazety VHS (VHS, VHS-C a Hi8), D8, na DVD jen za **2,50/min.** + 70,-/disk
8mm film na DVD za **12,50/min.** + 70/disk

Víte že: magnetické pásky (MC kazety, magnetof. pásky, kazety VHS, Hi8 aj.) se při skladování prokopírovávají a ničí se tak jejich obsah? při přehrávání magnetof. pásek, audio a videokazet dochází k ošoupávání pásky a pomalému ničení kvality záznamu? televizor má poloviční rozlišení oproti PC monitoru, a tak na něm rozpoznáte poničený záznam až ve velmi pokročilém stádiu?

hudební skupina Cizí slova_pod záštitou Obecního úřadu a Masarykovy jubilejní ZŠ Černilov_pofádá
benefiční festival alternativní hudby, divadla a výtvarných umění
výtěžek akce bude předán obci jako příspěvek k vybudování Klubu otevřených dveří pro
volnočasové aktivity neorganizované mládeže

hudba: Cizí slova Čabraka El Tenére
Oldřich Janota všech 9

divadlo: Divadlo Exil: Norway today
Studio PH: Čertice Berta -divadlo pro děti 15:00hod

film: Buchty a loutky: Chcipáci

výtvarno: Colportante artisti asociati

Dalibor Šustr Pavla Motyčková

Tomáš Votoček Michal Krejčík a další

performance výstavy videoprojekce

žongléři Ascarya: Fireshow

capoeira

ekologická poradna SEVER

klub maminek

kavárna

čajovna

pípa

...

villa-alternativa.wz.cz

VILLA ALTERNATIVA

Černilov 16. června 2007 od 13 hod.
v bývalém Kině

vstupenky:
informační centrum HK
i na místě
100.- & 50.-
důchodci a
mládež do 15 let
do 6 let 0.-

generální partner:
THOMAS
INTERNATIONAL

sponzoři:

HNG

Czech, s.r.o.



PhDr. Klement Hartinger

PROFIBRUS
Jindřich Reháček



mediálně podporují:
zpravodaj obce



hradecký **deník DNES**

BINAR Jaroslav
stavební práce

ALLCAR

SPOZA
společnost domácího potřeby

VARI HONDA
F. Kerhart

SLEZÁK Jiří
truhlářství

GURMÁN PLUS

autobusová doprava do Hradce Králové po skončení festivalu, i možnost noclehu v místní Sokolovně zajištěna/vlastní spacák/

Redakční rada: M. Kudyvejs, V. Prokeš, J. Kudrnáč, E. Ornstová, Mgr. J. Hofmanová, Mgr. D. Hoffmannová, T. Hejtmánek

Redakční rada neodpovídá za stylizaci příspěvků a případné tiskové chyby.

Uzávěrka příštího čísla: 15. 9.

Tisk AG TYP Kostelec n. Or., agtyp@iol.cz, náklad 1400 ks

Příspěvky odevzdávejte a inzerci objednávejte na OÚ v Černilově nebo na těchto e-mailech: cernilov@iol.cz nebo thejtmank@seznam.cz